

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 1 årgang 80

www.universitas.no

Torsdag 8. januar 2026

STUDENTENES DOM OVER CAMPUSKUNST:

— Veldig banalt

Kultur s. 16–19

BI HALVERER STUDIEPLASSER

Studentene jubler

Nyhet s. 4–5

STENGER STILLEROM PÅ GRUNN AV MUSLIMER

Nyhet s. 10–11

Sliter du med å holde nyttårsforsettet?

DETTE ER FEIL MANGE GJØR

Nyhet s. 14

STUDENTKORTET I TEMU-TRØBBEL:

Vurderer å si opp samarbeid etter kraftig kritikk

Nyhet s. 6–7

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøll Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Sondre Gardsteig Kløvfjell**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Deskjournalist: **Ingemar Stirling Gundersen**

Korrektursjef: **Selma Flood**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Slå opp med Temu

Idun Kjøll Wiig,
Ansvarlig redaktør

Det er mange ting her i verden som krever selvdisiplin. Du skal stå opp tidlig, sette deg på lesesalen, lese 50 sider uten å sjekke telefonen som blinker med sine fristende notifikasjoner, trene på Domus før du spiser en helsefremmende, minimalt prosessert middag. I løpet av en enkel dag skal du klare å styre unna ville fristelser som gir det etterlengtede dopaminrushet en sliten studenthjerne higer etter. Og det er ikke få: Et voksent menneske tar omtrent 35.000 valg i løpet av en vanlig dag, og mange av disse tas underbevisst. All selvdisiplin i verden kan derfor ikke hindre deg fra å ta «dumme» valg daglig.

Derfor er det noen som må hjelpe oss med å ta valg for oss. Denne uka kan du lese om at kritikken hagler mot Studentkortet.no som reaksjon på at de samarbeider med netthandelsgiganten Temu. Nettbutikken selger produkter som inneholder farlige giftstoffer, selger ko-

pier av andres produkter ulovlig, og oppfyller ikke europeiske sikkerhetskrav til blant annet brannfare og kvelningsfare. Men det er veldig billig, da! Og svært populært. Høsten 2025 handlet minst én av tre nordmenn fra kinesiske nettbutikker som Temu og liknende aktører. Temu og gjengen oppfordrer til overforbruk og kan

Vi bør kunne forvente mer av Studentkortet

være direkte skadelig for både forbrukerne og ikke minst planeten. Vi bør kunne forvente mer av Studentkortet enn å tankeløst inngå i et samarbeid med en slik aktør. Nettstedet lover gode tilbud til studenter med dårlig råd, og ved å promotere Temu prakker de kreftfremkallende, miljøskadelige og brannfarlige produkter

på studenter som kun ønsker å spare noen kroner. Jo da, man kan jo alltid la være å bestille derfra. Men å legge dette over på enkeltpersoner, særlig dem med dårlig råd, er en ansvarsfraskrivelse fra Studentkortet. Forskning fra Harvard viser at når folk lever under konstant økonomisk stress, tar det så mye av hjernens kapasitet at de ikke har overskudd og energi til å gjøre det som er smart. Etter å ha tatt titusenvis av valg, stresset over prisen på SiO-lunsjen eller pensumbøker, er det ikke alle som har viljestyrke igjen til å velge bort skamtillbud fra Temu.

Daglig leder i Studentkortet sier til Universitas at de vurderer å avslutte avtalen. Dette bør være en enkel sak: Ta deres samfunnsansvar på alvor, og dropp Temu i dag.

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger.

Arkivaren

Debatt om prioritering av studier i 2004

Peter Christian Frølich skrev i 2025 en tekst på LinkedIn om at tullestudier måtte kuttes, og at studenter må komme seg kjøpt ut i jobb. Høyrepolitikeren er dog 21 år for sent ute med debatten. Universitetsstyret ønsket nemlig å sette begrensninger med finansiering av videreutdanning i 2004. Det var ikke tullestudier som fikk gjennomgå i den gang, men heller hvorvidt studenter kan reke rundt på Blindern til evig tid eller ikke. Vi ventet i spenning på hvordan debatten lyder i 2047.

Universitas, 28. januar 2004

PC Frølichs verste mareritt

I samme utgave kan man lese om at bulgarsk, baltisk og finsk trolig blir nedlagt som studier på UiO. Disse studiene hadde fått både Frølich og FRPs Simen Velle til å sette kaffen fast i halsen. Universitas meddelte at dersom bulgarsk-studiet legges ned, må de cirka tolv studentene som studerte dette flytte til utlandet for å fortsette sine studier. Finsk-studentene kunne dog dra til Universitetet i Tromsø for å ta bachelor i kvensk og finsk, som stadig vekk finnes på UiT. Det gjenstår å se om det fortsatt er tilfelle om det blir borgerlig regjering i 2029.

Universitas, 28. januar 2004

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Hvor setter du grensen, Støre?

For mange politiske ledere, også her til lands, blir Danmark beundret for sin innvandringspolitikk. Den beundringen bør revurderes.

Innvandring

Ingemar Stirling Gundersen,
journalist hos Universitas

Danmark er et land vi ofte liker å sammenlikne oss med. Det er visstnok ikke bare drømmelandet til mange osloboere jeg snakker med – der København omtales som et mytisk flaggskip for det hipstrete Europa. Danmark er også et land som hyppig blir nevnt av ulike norske partier når det snakkes om gullstandarden i innvandringspolitikken. Statsminister Jonas Gahr Støre (Ap) har nemlig i lang tid snakket om beundringen han har for sin danske meningsfelle og kollega Mette Frederiksen.

Frederiksen, som ble statsminister i 2019, har videreført de borgerliges strenge – og til tider surrealistiske – innvandringspolitikk. For Danmark har nemlig ikke bare ført en streng innvandringspolitikk siden 2001, da det høyrepopulistiske partiet Dansk Folkeparti ble et viktig støtteparti for den daværende borgerlige Fogh-regjeringen. Siden dette har partiet vært svært toneangivende i dansk politikk. Etter å ha ført en av de strengeste innvandringspolitikken i Vesten i flere år, virket det som danskene begynte å bare finne på forslag som skulle være symboltunge, for å vise at de var strengest i klassen. I 2018

fikk for eksempel Dansk Folkeparti gjennomslag for å sende kriminelle innvandrere til Lindholm, en knøttliten øde øy utenfor København. Mette Frederiksen har ikke stoppet hverken retorikken eller ideologien, og så i 2025 at innvandring er en stor trussel mot Europa.

Støre har tidligere snakket varmt om

måned foreslo Støre å åpne for asylmottak i utlandet, noe det danske Folketinget vedtok allerede i 2021. Men den stramme linjen til Frederiksen-regjeringen holder ikke for Dansk Folkeparti. Partiet har nemlig de seneste årene sett sitt snitt til å ta enda et skritt mot høyre når det gjelder innvandringspolitikken.

I et intervju til Weekendavisen foreslår partileder Morten Messerschmidt ulike tiltak han vil gjennomføre i innvandringspolitikken. Disse inkluderer å kaste ut alle utlendinger som begår kriminalitet, også mindre alvorlige ting som sykkeltveri. Videre vil han at alle utlendinger som ikke forsørger seg selv skal ut, at det skal bli lettere å ta fra noen danske statsborgerskap, og at alle statsborgerskap som er gitt etter 2005 skal gjennomgås på nytt. Messersch-

midt foreslo Støre å åpne for asylmottak i utlandet, noe det danske Folketinget vedtok allerede i 2021. Men den stramme linjen til Frederiksen-regjeringen holder ikke for Dansk Folkeparti. Partiet har nemlig de seneste årene sett sitt snitt til å ta enda et skritt mot høyre når det gjelder innvandringspolitikken.

Det er viktig å presisere at dette ikke er dansk politikk ennå, men det er likevel verdt å stille spørsmålet: Skal Danmark fremdeles være gullstandarden for Arbeiderpartiet? En liberal innvandringspolitikk er tydeligvis langt unna syne, og det finnes knapt mer kontrære standpunkter å ha som politiker i 2026 enn å være for en liberal innvandringspolitikk. Messerschmidts forslag som leder for et stort parti i Danmark er alarmerende, og får meg til å undre over hvor grensen går for slike avhumaniserende praksiser eller forslag.

I dette endeløse kappløpet virker det som få i offentligheten tør å stå opp for rettsprinsipper og grunnleggende rettsvern. Skal Norge komme dit Danmark er, der det kan bli en realitet at allerede gitte statsborgerskap skal bli inndratt? Skal Norge også få partier som åpner for å internere utlendinger som ikke reiser frivillig ut av landet, eller kaste ut innvandrere som har hatt statsborgerskap i 20 år?

Jeg synes det er skummelt, og jeg ser få aktører i offentligheten som betrygger meg om at mine venner, studiekamerater og kollegaer ikke risikerer å kastes ut av landet i et kappløp i å ha den mest overskriftsvennlige innvandringspolitikken. Vær så snill, Støre, forstå når nok er nok.

debatt@universitas.no

I dette endeløse kappløpet virker det som få i offentligheten tør å stå opp for rettsprinsipper og grunnleggende rettsvern

Frederiksen og Danmark. Og nå i desember 2025 uttalte Støre til Klassekampen at han er åpen for å endre den europeiske menneskerettighetskommisjonen for å lettere kunne utvise innvandrere. Dermed vil han at Norge skal være på lag med Frederiksen og Italias Giorgia Meloni, for å endre på en særdeles viktig avtale for å sikre innvandre- res rettigheter og menneskeverd. Samme

midt ønsker også at de som har fått statsborgerskap de siste åtte årene skal gjennomgå nye tester der de må vise at de er «danske i hjertet», hva nå enn det betyr. Om ikke innvandrene drar frivillig, åpner Messerschmidt for å internere disse. Dette er ikke et ytterliggående miniparti, men et parti som ligger stabilt på ti til elleve prosent og kan bli størst i en dansk borgerlig

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Svaret på røykeforbud? Sivil ulydighet!

Fra første januar er det forbudt å røyke på Københavns Universitet (KU) sine campuser, skriver universitetet i en pressemelding tilbake i desember. Forbudet gjelder også e-sigaretter og vapes. Beslutningen ble tatt i mai i fjor, men ble først meldt 11. desember. Dermed har de stakkars studentene bare hatt 20 dager på seg for å bli røykfrie.

«Det er fandme dårligt» skriver KU-student Frederick Agerbo i Uniavisen. «Alle ved, at rygning er fjollet og usundt, men det er der så meget, der er. Det er mit frie

valg at være dum.»

Agerbo påpeker at studenter er voksne mennesker som fint kan klare å administrere hvor man røyker med respekt for andre mennesker.

Dermed er Agerbos svar på forbudet klart: «Jeg oppfordrer derfor til civil ulydighet!» Hver dag mellom 12:05 og 12:10 i første semesteruka, 2. til 6. februar, oppfordrer han til felles røyking på campus i protest mot ledelsen.

ALA

Halverer antall studiepl

Man kunne tenkt at færre studieplasser og strengere opptakskrav på siviløkonomprogrammet ville skuffe studentene. Men på BI er de tilsynelatende strålende fornøyde med de varslede endringene.

Siviløkonom

Tekst Erik Daniel Aubert
Foto Jonas Sandboe

I desember ble det kjent at BI skal kutte over halvparten av studieplassene på siviløkonomistudiet. Bakgrunnen for dette er at studiet skal forbedres, ifølge Associate Dean for bachelor-delen av programmet, Christian Andvik. Angelica Sophie Frantz fra BIs studentorganisasjonen Biso sa til Universitas den gang at de var strålende fornøyde med tiltaket. Selv om dette kan skape enda større konkurranse om studieplassene på et av Norges allerede mest attraktive studier, ser flere av BI-studentene ut til å ta imot endringene med glede.

Velkomne endringer

– Dette er noe vi har hatt god kommunikasjon med BI om de siste to-tre årene, så vi synes egentlig det her er helt fantastisk.

Det sier Christoffer Lind Høyning, fagansvarlig for bachelor-studentene ved linjeforeningen BI Siviløkonomer. Han mener at dette er helt i tråd med ønskene til studentene og linjestyret, et organ som fungerer som bindeledd mellom studentene og høyskolen.

Siviløkonomprogrammet innebærer at man går Bachelor i økonomi og ledelse, og da er sikret plass på Master of Science in Business, som leder til tittelen «siviløkonom».

De varslede endringene medfører en reduksjon i antall studieplasser på bachelorprogrammet fra 200 til 90. I tillegg skal opptaksprosessen endres. Istedenfor løpende opptak frem til studiestart, skal det settes en søknadsfrist. Kun søkerne med best karakterer får tildelt studieplassene.

Studentene skal også jobbe i mindre grupper og terpe ferdigheter som er etterspurt i næringslivet. Ifølge BI har de hatt tett samarbeid med næringslivsaktører i utformingen av endringene, som blant annet er motivert av hvordan KI og moderne teknologi stiller nye krav til siviløkonome. Endringene trer i kraft

høsten 2026.

Høyning viser til at de hadde en stor ombygging av programmet i 2023.

– Resultatet der var mer frie studiepoeng, men programmet ble nokså likt økonomi og administrasjon-bacheloren på BI. Så målet her har egentlig vært å gjøre studiene litt forskjellige.

Han mener dermed at dette vil kunne gi siviløkonomprogrammet en tydeligere profil, og fremhever at programmet alltid har stilt krav om mattekunnskaper for opptak.

– Det er noe som reflekteres i matematikk-, statistikk- og øko-

Det er ikke åpenbart for oss at den som har best karakterer fra videregående er den som lykkes best i arbeidslivet

Øyvind Aas, studieprogramleder ved Kristiania

nometrifagene som vi har, men i mindre grad i fellesfagene, som samfunnsøkonomi. Det emnet får vi nå får en egen versjon av, som skal spille litt i tråd med de forkunnskapskravene vi har.

Godt mangfold

For de som går glipp av en plass på programmet, finner Høyning det heller ikke håpløst.

– For de 110 studentene som ikke kommer inn, så har vi fremdeles en rekke andre programmer de kan ta, og likevel kvalifiseres til denne masteren, og bli siviløkonomer. Men forskjellen er at det da vil kreve at de har karakterene fra bachelorgraden.

Han tror ikke at en redusert mengde studenter i seg selv vil få negative konsekvenser for studiet, sammenliknet med dagens modell.

Endringer i siviløkonomprogrammet på BI Oslo

- + Antall studieplasser reduseres fra 200 til 90 per kull
- + Opptaksprosessen byttes ut. Istedenfor løpende opptak frem til studiestart, blir det en felles søknadsfrist, og kun søkerne med best karakterer får plass
- + Studentene skal jobbe i mindre grupper og trene mer på ferdigheter som etterspørres av næringslivet
- + Endringene trer i kraft høsten 2026

Kilde: BI

– Med den nåværende modellen får man en større spredning, og et større mangfold. Men at det blir en reduksjon ser ikke vi på som negativt i den forstand, ved at du samtidig får en styrking av det akademiske miljøet.

Høyning tenker også at BI har et bra mangfold, og at dette ikke kommer til å påvirkes av

denne endringen.

– Men klassene kommer til å bli mindre, og vi får mer fokus på å jobbe i grupper, så det blir lettere å være mer aktiv. Dette tror vi kommer til å styrke kompetansen hos våre studenter, samt gi gode klassemiljøer.

Fornøyde studenter

Høyning har foreløpig bare hørt positivt fra studenter om selve omstillingen, og er ikke kjent med at linjestyret eller administrasjonen på BI har fått noen negative tilbakemeldinger.

– Nå kom jo dette rett før julen i en eksamensperiode, og så har vi akkurat startet opp, så det kan jo hende det kommer noe mer nå.

En annen som ser positivt på endringene BI vil gjennomføre, er Alexander Stewart Bondi Gry, leder for Econa BI Oslo.

FOTO: BISO media

KONKURANSEINNSTILT: Alexander Stewart Bondi Gry (28) tenker at økonomi- og finansstudenter er vant til å tenke godt om konkurranse.

Grys. Han er leder for Econa BI Oslo, studentfagforeningen for økonomistudenter ved BI Oslo.

– Jeg tenker at det BI gjør er helt riktig. De vil være best på sivøk, og tilpasser programmet

at det er positivt å ville styrke det akademiske miljøet på programmet.

– Når studiesteder kutter i antall studieplasser og skjerper opptakskravene, pleier ikke stu-

For oss som studerer økonomi og finans, er verken konkurranse eller kapitalisme noe ukjent

Alexander Stewart Bondi Gry,
leder for Econa BI Oslo

for det.

Han presiserer at han selv går en bachelor i finans, og derfor ikke blir direkte berørt av dette. Samtidig synes han generelt sett

dentene å juble. Hva er annerledes her?

– Ja, det blir mer konkurranse. Men for oss som studerer økonomi og finans, er verken

Israel stormer universitet på Vestbredden

Tirsdag 6. januar stormet israelske styrker Birzeit-universitetet på okkuperte Vestbredden, melder Al Jazeera. Det skjedde i forbindelse med en fredelig solidaritetsprotest for palestinske fanger, og visningen av filmen om drapet på seks år gamle Hind Rajab. Hennes død har blitt et symbol på lidelsene under Israels folke-mord mot palestinere i Gaza.

Israelske soldater avfyrte skarp ammunisjon og tåregass på campus, og minst elleve studenter skal ha blitt skadet i angrepet. Fem ble di-

rette skadet av skuddene. Soldatene skal også ha tatt seg inn i klasserom mens undervisningen pågikk og varetaktsfengslet universitetets visepresident Assem Khalil.

Ifølge Al Jazeeras reporter, Nida Ibrahim, inngår hendelsen i eskaleringen av israelske angrep på okkuperte Vestbredden. Flere humanitære organisasjoner og mediehus melder at volden mot palestinere på Vestbredden har økt betraktelig etter 7. oktober 2023. ALA

SiO bygger venneboliger

Studentsamskipnaden i Oslo (SiO) tilfører 34 kollektiv i Hagegata 30 på Tøyen Torg. Etter planen vil 34 såkalte «venneboliger» med plass til 120 studenter stå klare i løpet av 2027. Boligene i Hagegata har stått tomme i over ti år. SiO vil nå sette i gang en «full rehabilitering innvendig og omfattende vedlikehold av bygningens fasade som er vernet.»

– Her får studentene mulighet til å være en del av et sosialt fellesskap som vi håper vil bidra til en bedre student-tilværelse og være med å forebygge ensomhet og bygge vennskap for livet, sier styreleder i SiO, Eilif Tanberg.

Venneboligene vil bestå av tre til fem soverom og delt kjøkken og bad. ALA

sser: – Helt fantastisk

konkurranse eller kapitalisme noe ukjent. Det er en del av både studieløpet og arbeidsmarkedet vi utdanner oss til. Samtidig tror jeg dette vil bli veldig bra for dem som kommer inn på det integrerte siviløkonomprogrammet.

«Elitepregede» institusjoner

De med siviløkonom-ambisjoner gleder seg kanskje ikke like mye over endringene. Men for disse kom nok Kristiania med gode nyheter tidligere i uka: Nå skal de også tilby et program som leder til titelen.

Selv om timingen kan være beleilig, avviser studieprogramleder og førsteamanuensis i samfunnsøkonomi ved Kristiania, Øyvind Aas, at lanseringen av studieprogrammet har noe som helst sammenheng med hva som skjer på BI, og viser til at det er flere år siden de søkte om å få programmet godkjent. Han belyser dessuten at programmene er ulike.

«Dette er et teknologi-integrert siviløkonomstudium som er noe annet enn hva de andre eksisterende institusjonene tilbyr».

For på Kristianas program skal studentene ikke bare inntre de tradisjonelle økonomifagene.

«Over bachelor- og masterløpet tar de 45 studiepoeng i teknologi, inkludert programmering, samt arbeid med databaser, digitale systemer og cybersikkerhet.»

Med dette håper Kristiania å tilby et siviløkonomprogram som skiller seg ut ved å systematisk inkludere teknologi.

«Vi utdanner siviløkonomer som forstår og bruker teknologi, ikke bare leder dem som gjør det.»

Det nye programmet ble lansert i en pressemelding tidligere i uka, hvor Kristiania også indikerte at man ikke nødvendigvis får en bedre studentmasse av å stille høyere karakterkrav.

«Mens enkelte institusjoner profilerer seg som elitepregede og søker «de beste», tror Kristiania at fremtidens verdiskapere finnes i mangfoldet», sto det i pressemeldingen.

Studieprogramleder Aas mener at et slikt syn har grunnlag i ideer som stammer helt fra høyskolens grunnleggelse.

«Det er ikke åpenbart for oss at den som har best karakterer fra videregående er den som lykkes best i arbeidslivet. Vi mener alle fortjener en sjanse, uavhengig av tidligere resultat og erfaring».

«HELT FANTASTISK»: Christoffer Lind Høyning (22) ser lyst på de kommende endringene på siviløkonomprogrammet på BI.

STUDENTER RASER MOT STUDENTKORTET: Krever et oppgjør m

Studentkortet er under hard kritikk etter å ha tilbudt rabatt på nettbutikken Temu. Nå vurderer de å avslutte samarbeidet.

Temu

Tekst Amalia Sanchez Knotten
Foto Jonas Sandboe

«Handle som en milliardær hos Temu», lyder overskriften på Studentkortet.no, der de reklamerer for sine rabatter hos nettbutikken. Temu, kjent for sine lave priser og korte leveransetider, har siden lanseringen i 2023 blitt en av Norges mest populære shoppingsider. Samtidig hagler kritikken, blant annet fra Miljødirektoratet og Forbrukerrådet, som viser til varer av varierende kvalitet, og funn av miljøgifter som tungmetall i enkelte produkter.

Masterstudent Amalie Winther (25) er blant dem som mener at Studentkortet.no, nettsiden der studenter kan registrere seg for å få tilgang til rabatter i ulike nettbutikker, burde holde seg for gode for et Temu-samarbeid.

– Når Studentkortet velger å gi dem ekstra synlighet, bidrar de samtidig til å legitimere en aktør mange allerede er skeptiske til.

Import av forbudte stoffer

Statsvitenskapsstudent og sentralstyremedlem i Natur og Ungdom, Mikkel Inchley (23), poengterer at Temu driver med direkteimport av varer.

– De unngår et helt ledd i produksjonskjeden der de burde gjennomgå for miljøfarlige stoffer.

Når en vare importeres direkte fra produsenter og mellomsselskaper i utlandet, slipper de kontrollene som vanligvis kreves av varer solgt i EU og EØS-land. Det er sånn Temu-varer kan ende med å inkludere miljøskadelige

Studentkortet og Temu

+ Studentkortet er en nettside laget for studenter og lærlinger der man kan opprette et medlemskap som gir tilgang på tilbud fra ulike bedrifters nettbutikker

+ I dag har Studentkortet.no et tilbud der nye brukere får 30 prosent rabatt hos nettbutikken Temu

+ Temu er et kinesisk nettsted for e-handel, drevet av selskapet PDD Holdings

+ Siden sin lansering i 2022 har Temu blitt et av Norges mest populære markedsplasser for netthandel

+ Temu opererer med direkte import, altså selges produkter fra Temu direkte til forbruker, uten mellomledd

+ Temu har fått kritikk fra blant annet Miljødirektoratet, som har gjort stikkprøver av flere produkter og funnet spor av miljøfarlige stoffer

Kilder: Miljødirektoratet, Britannica, NRK

– Selskaper som Temu er veldig representative for overforbruket vi har i det norske samfunnet, sier Azrakhsh.

– Å oppfordre studenter til å kjøpe mer fra dem blir dumt.

Reklamerer til de med lavest kjøpekraft

At Studentkortet.no er en nettside laget for studenter, mener Inchley gjør promoteringen av

De underbygger trenden med at de som har lavest kjøpekraft i samfunnet, må kjøpe de billigste og dårligste produktene

Mikkel Inchley (23), student i statsvitenskap og sentralstyremedlem i Natur og ungdom

stoffer som bly og kadmium, som er forbudt i Europa.

Nyvalgt leder i Oslo Grønne Studenter, Imran Azrakhsh (20), mener at både de miljøskadelige stoffene, og mengden produkter som produseres og selges, er et problem.

Temu desto mer skadelig.

– Poenget med Studentkortet må være å gjøre produkter av god kvalitet som ikke må erstattes raskt, mer tilgjengelig for studenter.

Inchley mener kvalitetsprodukter vil bidra til økt bærekraft

FEIL: Sentralstyremedlem i Natur og Ungdom Mikkel Inchley mener løsningen ikke er å vente på at Temu endrer produksjonspraksis.

med Temu

– jo bedre produkter, jo sjeldnere vil studentene måtte kjøpe nytt.

– Poenget blir helt borte når de tilbyr en 30 prosent rabatt på Temu. Da underbygger de trenden med at de som har lavest kjøpekraft i samfunnet, må kjøpe de billigste og dårligste produktene, fortsetter han.

Ifølge Winther har aktører som Studentkortet et særlig ansvar.

– Studenter har ofte lite penger og er ekstra mottakelige for rabatter. Da har aktører som retter seg direkte mot oss på denne måten et ansvar for å tenke litt lengre enn bare «billigst mulig». De er med på å forme forbruksvaner, enten de vil eller ikke.

Ikke klare over problematikken

Joachim Gjesdal, daglig leder i Studentkortet.no, forteller Universitas at de ble kontaktet av Temu om et samarbeid for over et år siden, og at de på den tiden ikke var like klare over kritikker mot selskapet.

Videre forteller han at Studentkortet etter sin siste promoteringsrunde med Temu har fått tilbakemeldinger fra flere brukere som blant annet er bekymret for miljøproblematikken.

– Det er tilbakemeldinger som vi vil undersøke videre direkte med Temu, sier Gjesdal.

– Undersøke videre på hvilken måte?

– Vi ønsker en tydeliggjøring av deres stilling til problemene tatt opp av våre medlemmer, blant annet kritikk knyttet til etterlevelse av europeiske regelverk, produktsikkerhet og bærekraft. Vi har bedt Temu redegjøre for hvordan de jobber med dette.

Vurderer å avbryte samarbeidet

Studentkortet tok kontakt med sine kontakter i Temu over e-post før jul, og venter fremdeles på svar. Gjesdal forteller at de på bakgrunn av tilbakemeldinger fra medlemmer vurderer å avbryte samarbeidet, men ønsker å høre fra Temu selv om hvilke tanker de har om kritikken, før de tar en endelig avgjørelse.

– Når man vet at Temu ikke opererer i henhold til EU-reglementet, er det ikke bedre å avbryte samarbeidet med en gang?

– Vi kan ikke bekrefte at Temu ikke opererer i henhold til EU-reglementet. Samtidig som vi skjønner at noen reagerer på Temu, er det andre som ikke reagerer, sier han og legger til:

– Så vi vurderer dette både på bakgrunn av tilbakemeldingene fra våre medlemmer, og fra Temu.

Feil vei å gå

Inchley fra Natur og Ungdom mener imidlertid at å skulle vente å se om Temu endrer sin produksjonspraksis, ikke er veien å gå.

– Jeg tror ikke Temu kommer til å endre produksjonsmåtene sine før de blir ilagt restriksjoner, sier han og legger til:

– Man kan håpe at det kommer fra

RABATTKUPPONG: Med 30 prosent rabatt hos Temu kan man «handle som en milliardær».

EU, men det er feil ende å starte i.

Også Azrahsh fra Oslo Grønne Studenter mener Studentkortets avtaler med norske og europeiske firmaer burde være nok.

– De bør avslutte samarbeid med Temu og prioritere mer bærekraftige, grønne alternativer.

– Kan man ikke også si at det er studentens eget ansvar å ikke kjøpe fra selskaper som Temu, heller enn Studentkortet sitt ansvar å avslutte sam-

beidet?

– Når man gir 30 prosent rabatt, oppfordrer man studentene til å bruke Temu. Det blir et aktivt valg av Studentkortet, og deres ansvar å bestemme hva som oppfordres til.

Masterstudent Winther stemmer i. – Studenter har selvfølgelig et ansvar for egne valg, og det synes jeg ikke man skal feie bort, men det fritar ikke Studentkortet. To sannheter kan eksistere samtidig, sier hun og legger til:

– Ja, forbrukere har makt, men når steder som Studentkortet velger hvilke aktører som skal få plass på plattformen sin, legger de samtidig føringer.

Hvor tas vurderingene videre?

Gjesdal fra Studentkortet understreker at studentene står i sentrum.

– Vi har ingen konkrete mål når det kommer til bærekraft, men det viktigste for oss er å ha avtaler som har en verdi for studentene, sier han.

– Det er viktig for oss å opprettholde en viss integritet.

Det er viktig for oss å opprettholde en viss integritet

Joachim Gjesdal,
daglig leder i Studentkortet

Han forteller at selskapet tidligere har tatt en vurdering om å ikke samarbeide med kredittaktører, og nå foretar en liknende vurdering når det gjelder samarbeidet med Temu.

Vurderingen mener han imidlertid kun kan tas etter å hatt en samtale med begge parter:

– På samme måte som studentene får gi sin tilbakemelding, ønsker vi at selskaper som Temu skal få respondere på påstandene som har blitt lagt fram, og si hva de kommer til å gjøre videre.

– Ikke en særlig viktig aktør

Gjesdal vil ikke svare på hvor mye Studentkortet får betalt for sitt samarbeid med Temu.

– Jeg er usikker på relevansen, sier han, før han forteller at den informasjonen inngår som del av regulert kontrakt.

– Det er ikke informasjon jeg kan dele.

– Kan du si noe om hvor mye de betaler i forhold til andre selskaper hos dere?

– Jeg kan si at de er en liten til mellomstor aktør. De er ikke en særlig viktig aktør hos oss.

Tilbake på Natur og ungdom sine kontorer er Inchleys håp for hvor Studentkortet tar vurderingene sine klart:

– Jeg tenker de burde avslutte samarbeidet med en gang, sier han og avslutter:

– De har et ansvar for å ikke promotere utslipp, forbruk og miljøutgifter.

Universitas har fremlagt kritikken for Temu, men de rakk ikke svare innen avisen gikk i trykk.

EKSPERTUTVALG MED KI-RÅD:

– Vi har ganske dårlig tid

Regjeringens KI-utvalg har kommet med foreløpige anbefalinger ett år før fristen. Slår inn åpne dører, mener BI-professor.

Kunstig intelligens

Tekst Shilan Sari
Foto Shilan Sari

– På kort sikt tror jeg kunstig intelligens (KI) er litt *overhyped*. Men på litt lengre sikt tror jeg at vi ikke tar inn over oss hvor store og dyptgripende endringer som kommer til å komme, sier fysikkprofessor ved Universitetet i Oslo Anders Malthe-Sørenssen, og fortsetter:

– Jeg tror vi har ganske dårlig tid.

Det neste året har Malthe-Sørenssen fått et av akademias mest kritiske oppdrag i fanget: nemlig å forberede og navigere akademia gjennom brytningstiden som har kommet med kunstig intelligens. Han leder et regjeringsnedsatt ekspertutvalg som skal levere en offentlig utredning om KI i høyere utdanning høsten 2026.

– Dette arbeidet sentrerer primært rundt tre hovedakser, som går på å revurdere hva studenter skal lære, hvordan de skal lære og hvordan læringsutbyttet skal vurderes når KI finnes, forklarer professoren.

KI-sensor, ikke detektiv

Allerede ett år før fristen på den endelige rapporten, gikk utvalget i midten av desember ut med noen foreløpige vurderinger i møte med en akutt problemstilling i sektoren.

– Vi har sett at det har vært viktig å få plass et rammeverk omkring vurderingssituasjonen slik den er nå. Studentene har vært bekymret for de uklare reglene for bruk av kunstig intelligens i forbindelse med eksamen. Hele sektoren har etterspurt det, forteller Malthe-Sørenssen.

Og selv om rådene er forsiktige, gir de et tydelig nikk til tiden og teknologien som vil komme. Blant annet anbefaler utvalget universiteter og høyskoler å gjøre forsøk med KI-systemer til sensur og karakterbegrunnelse.

De peker også på fordelene ved en *formativ* fremfor en *summativ*

Tiltakene skal støtte universitetene i å håndtere de største utfordringene med KI i høyere utdanning: påvirkningen den har på studentenes læringsprosesser og sektorens sertifiseringsrolle.

Eksistensiell trussel

KI-utvalgets foreløpige råd har vakt reaksjoner og satt fart i KI-debatten innenfor høyere utdanning. Flere mener anbefalingene er for forsiktige, og etterlyser en tydeligere og mer proaktiv linje. Blant dem er prorektor og professor ved BI, Thomas Hoholm, som mener utvalget i stor grad slår inn åpne dører.

– Selv om utvalgsnotatet inneholder en nyttig gjennomgang av hvordan KI gir nye muligheter for læring, er de ikke tydelige nok på hvilken eksistensiell trussel, men også mulighet, vi står ovenfor, sier Hoholm.

I det Hoholm beskriver som et eksistensielt veiskille for akademia, frykter han at universitetene

På kort sikt tror jeg KI er litt overhyped

Anders Malthe-Sørenssen,
fysikkprofessor ved UiO

reagerer for sent.

– Jeg forstår behovet for moderasjon, men spørsmålet er ikke om KI er bra eller dårlig. Det handler om hvordan vi aktivt tar den i bruk, bygger kompetanse og ligger i front, hvis ikke risikerer vi at andre aktører tar jobben, sier BI-professoren.

Google University?

Videre advarer Hoholm mot at både forsinket handling og uregulert KI-bruk kan forsterke sosiale forskjeller.

– For studenter med svake læringsstrategier er KI i ferd med å bli en del av problemet. For andre

FORSIKTIG KI-OPTIMIST: Professor Anders Malthe-Sørenssen ved UiO mener tiden er inne for mer bruk av KI i sensurarbeidet.

lingen til studentenes selv – eller, enda mer bekymringsfullt, til teknologigigantene, som han hevder har egne ambisjoner i sektoren.

– Tek-oligopolene betrakter universitetene på samme måte som helsesektoren: som forretningsmuligheter. Man skal nok ikke se bort fra at Google satser på et Google University. Hva skjer da med universitetets sertifiseringsrolle?

Mulighetene er ifølge Hoholm enorme, men kun for dem som klarer å «temme monsteret».

– Enten det blir universitetene, arbeidsgiverne eller teknologiskapene, vil det kreve betydelig omstilling, og det på kort tid.

Kort tidsramme

Til kritikken svarer professor Malthe-Sørenssen at det er positivt med en debatt om hvordan sektoren blir påvirket av kunstig intelligens.

– Om det er eksistensielt i den betydning at sektoren forsvinner, er jeg ikke sikker på. Men den diskusjonen ønsker vi velkommen,

VIL TEMME KI-MONSTERET: Professor Thomas Hoholm ved BI er bekymret for en reaktiv utdanningssektor i møte med tek-oligopolene.

og vi bidrar i hovedsak gjennom rapporten.

På spørsmål om hvor raskt sektoren bør gå fra analyse til faktisk iverksetting, har han ingen klare svar.

– Selv om vi har dårlig tid, må vi ikke handle så raskt at vi gjør noe som er ulovlig, uforvarlig, eller som ikke ivaretar personvern og studentenes rettigheter, sier

han og fortsetter:

– Vi kommer fra en vitenskape- lig tradisjon og foretrekker gode forskningsmessige begrunnelser. Tidsrammen har vært for kort til det når KI utvikler seg så fort.

universitas@universitas.no

Man skal nok ikke se bort fra at Google satser på et Google University

Thomas Hoholm, professor og prorektor ved BI

vurderingspraksis. Det betyr at flere vurderingssituasjoner gjennom semesteret kan erstatte én avsluttende eksamen. Samtidig frarådes ukontrollerte eksamensformer i sin helhet, som for eksempel hjemmeksamen, fordi disse er mer sårbare for bruk av KI.

studenter er KI allerede blitt en svært nyttig læringscoach, understreker han.

Samtidig mener BI-professoren at teknologien har potensial til å være utjevnenende, men kun dersom bruken styres av universitetene. Alternativt overlates utvik-

GÅR HARDT UT MOT SAMMENSLÅING:

– Svekker studentstemmen

NSO vil samle alle studentsamskipnadene i Norge til en nasjonal samskipnad. Feil vei å gå, mener leder for Velferdstinget i Oslo og Akershus.

Studentsamskipnader

Tekst Erik Wensaas
Foto Shilan Sari, Adrian Heggem Misfjord

Slik det er nå er det 14 studentsamskipnader i Norge, som sørger for helsetilbud, treningstilbud og boliger for studenter rundt om i hele landet. Nå ønsker Norges studentorganisasjon (NSO) å samle alle studentsamskipnadene til en felles nasjonal samskipnad, der lederen av NSO vil være leder av samskipnadene. Det liker velferdstingene dårlig.

Mener grasrota svekkes

Leder for Velferdstinget Vest, Liva Gjeldvik, forteller til Khrono at sammenslåingen vil gjøre det vanskeligere å jobbe med lokale saker, samt at beslutningene blir sentralisert om NSO skal styre. Til Universitas sier leder for Velferdstinget i Oslo og Akershus, Elisabeth Evelyn Gjødrem, at forslaget vil redusere studentenes stemme.

– Det NSO foreslår er drastisk og vil svekke studentstemmen og studentmedvirkning opp mot de forskjellige samskipnadene.

Ifølge Gjødrem vil sammenslåingen føre til at demokratiet tas vekk fra grasroten av studenter. Et annet poeng hun trekker frem, er at en sammenslåing vil føre til rollekonflikt. Hvis studentene i hovedstyret skal være de samme som sitter i påvirkningsorganet, mener Gjødrem at det vil oppstå rollekonflikter.

– La oss si at studenter er uenige med samskipnaden, så kan man ikke gå like hardt ut, siden man selv har vært med på å fatte beslutningene.

Velferdstingslederen mener man trenger studentstemmer fra begge sider.

Er ikke bekymret

NSO-leder Sigve Næss Røtvold er ikke bekymret for at en sammenslåing vil svekke det lokale demokratiet og med det svekke grasrota.

– Vi har 34 studentdemokratier som er medlemmer av NSO, og de skal ha sin funksjon som grasrota i den norske studentbevegelsen, det

må det ikke være noe tvil om.

Røtvold forteller at ved en sammenslåing vil det være såkalte «regionale råd» som vil gi mer makt til grasrota.

– Våre lokale tillitsvalgte rundt omkring på utdanningsinstitusjoner i Norge skal kunne påvirke samskipnadens tilbud og hvordan semesteravgiften skal fordeles.

– *Hvordan vil de regionale rådene fungere ulikt enn studentsamskipnadene slik det er nå?*

– Modellen har blitt kritisert for ikke å ivareta den lokale forankringen, men det er veldig viktig for oss at den lokale forankringen ivaretas. Sammenslåingen kan føre til at en slik forankring ivaretas i enda større grad.

På kritikken om klønete maktfordeling svarer Røtvold at NSO er åpne for å endre forslaget de har lagt frem.

– Dette handler ikke om makt i det hele tatt, og studentens stemme skal bli ivaretatt. Styreleder i en nasjonal studentsamskipnad skal være en tillitsvalgt student. Vi er åpne for at det kan være en annen leder enn NSOs leder.

Det er viktig for oss at den lokale forankringen ivaretas

Sigve Næss Røtvold, Leder i Norsk Studentorganisasjon

– Svindyr

I tillegg til at forslaget har demokratiske problemer, hevder Gjødrem at det også er et forslag som vil være både kostbart og vanskelig å gjennomføre.

– Det er svindyr å overføre kontorer, flytte eller til og med å endre logo.

Gjødrem lurer på hvor pengene skal komme fra når samskipnadene allerede sliter med å bygge boliger, samt å dekke andre velferdstilbud som helse eller trening.

– Det er bedre å styrke samskipnadene der de er enn å slå

Studentsamskipnadene

Norge har 14 studentsamskipnader som tilbyr velferdstjenester til rundt 280.000 studenter

- + Samskipnadene tilbyr blant annet over 40.000 studentboliger, 150 serveringssteder, omlag 3000 barnehageplasser
- + Samskipnadenes styre består av studenter, ansatte ved utdanningsinstitusjonene og ansatte i studentsamskipnadene
- + Samskipnadene mottar offentlig støtte gjennom tilskudd fra staten, semesteravgift fra studentene og blant annet gratis lokaler fra utdanningsinstitusjonene

dem sammen, mener hun.

Røtvold sier at NSO foreløpig ikke kan si hvor mye en sammenslåing vil koste, samt at NSO ønsker en åpen dialog om dette på høringen 12. april.

– Men hvis det er et ønske at samskipnadens økonomi skal være bedre, må man se på kostnadseffektivisering, noe en sammenslåing vil føre til.

Effektivisering og samkjøring

Røtvold trekker frem digitale tjenester som et eksempel der en sammenslåing vil være kostnadseffektiv. Ved en sammenslåing vil det bare være én portal som studentene skal forholde seg til.

– Nå er det flere digitale løsninger fra de ulike samskipnadene. Å få sammenslått dette til en felles digital plattform vil gi store gevinster for norske studenter på sikt og vil gjøre det enklere å søke om studentbolig og andre velferdsordninger.

I tillegg til digital effektivisering vil en sammenslåing gjøre at dobbeltarbeid unngås.

– Velferden blir mer samkjørt, hevder han.

Avslutningsvis presiserer Røtvold at NSO fortsatt ønsker å høre ulike perspektiver knyttet til en eventuell sammenslåing og at forslaget ennå ikke er ferdig utbrodert.

Forslaget er ute til høring nå, og alle fra velferdstinget har mulighet til å komme med innspill til det. På NSO sitt landsmøte den 10.–12. april vil NSO legge frem sin velferdsplattform.

SVEKKER GRASROTA: Leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus Elisabeth Evelyn Gjødrem mener en sammenslåing kan bidra til å fra grasrota.

Det NSO foreslår er drastisk og vil svekke studentstemmen

Elisabeth Evelyn Gjødrem, leder i velferdstinget i Oslo og Akershus

MER IGEN FOR PENGENE: Om man ønsker at samskipnadene skal få bedre økonomi og at studentene skal få mer igjen får pengene, kan en sammenslåing være ønskelig, mener NSO-leder Sigve Næss Røtvold.

Stillerom ble til bønnerom.

Muslimske studenter ved Københavns Universitet har brukt stillerommene som bønnerom. Nå stenger universitetet rommene.

København

Tekst Johanne Ringøen

Foto Camilla Skovgaard Thomsen og Johanne Dahl Karlsen for Uniavisen

1. desember 2025 stengte Københavns Universitet (KU) alle sine sju stillerom. Stillerommene har eksistert i over 15 år, noen av dem i nærmere 25, men nå er det slutt. I en pressemelding publisert på intranettet for studenter KU Net i november 2025, begrunner universitetet det med at de vil «utarbeide nye retningslinjer som omfavner alle». Flere studenter har kommentert på pressemeldingen at KUs beslutning er «skuffende», «usmakeelig» og «bekymrende».

«Studiemiljøet skal være for alle, men rapporten viser at stillerommene slik de er i dag kun gagnar et smalt utvalg av studentene, og derfor ikke oppfyller rommenes formål», uttaler prorektor for utdanning, Kristian Laut.

Over hundre studenter demonstrerte

Nedstengingen fikk over hundre studenter til å demonstrere. Dagen etter nedstengingen skrev Uniavisen at demonstrantene mente dette var et tegn på stigende rasisme i samfunnet, og at KU hverken tar hensyn til muslimske studenter som bruker stillerommene som bønnerom, eller studenter med funksjonsnedsettelse.

En av dem som deltok på demonstrasjonen var Jesper Gür (26). Han er medisinstudent og Studenterrådets medlem i styret på KU. Gür mener det er problematisk å legge ned stillerommene på denne måten.

– Det er en kritisk situasjon som KU beveger seg inn i. Når man går ut og sier at man lukker stillerommene for å skape nye og bredere rammer, uten å ha et alternativ klart, fratar man studentenes mulighet for å koble ut.

Et skritt i feil retning

Gür mener at tilbudet om stillerom er helt nødvendig for studentene.

– Som student bruker man mange timer på studiene og man har behov for en pause. Situasjonen er kritikkverdig.

I en rapport gjort av en arbeidsgruppe KU etablerte i forbindelse med diskusjonen om stillerommene, kommer det blant annet frem at majoriteten av dem

som benytter seg av dem var muslimske studenter.

– *Hvordan påvirker det dem at stillerommene lukkes, med tanke på bønn?*

– Først og fremst er det viktig at man ikke skjærer alle muslimske studenter over én kam. Noen ber i et tomt lokale, andre ikke. Men det stiller muslimske studenter, og mange andre med behov for for eksempel meditasjon i en vanskelig situasjon, fordi de ikke får et privat rom de kan bruke.

Gür sier at å fjerne disse rommene er et skritt i feil retning med tanke på trivsel.

– Muslimske studenter er en like stor del av KU som andre studenter, og når dette behovet ikke blir imøtegått, er det et tilbakesteget for det inkluderende studiemiljøet vi vil skape.

Ikke en ideell løsning

Debatten om hvorvidt stillerommene skal brukes som bønnerom eller ikke har eksistert i en årrekke, men blusset opp igjen da statsminister Mette Frederiksen i juni 2025 gikk ut og sa at hun ønsker å fjerne bønnerom på alle utdanningssteder.

I rapporten til arbeidsgruppen kommer det fram at det ble funnet skriftlig materiale fra Hizb ut-Tahrir, en sunnimuslimsk gruppe som har som mål å skape et globalt kalifat, i stillerommene våren 2025. Det har også blitt funnet

materiale fra den canadiske imam Bilal Philips som i en årrekke har figurert som en såkalt hatpredikant, og har derfor innreiseforbud til Danmark.

Gür er enig i at det er noen problemer knyttet til stillerommene som må løses, men at løsningen KU har kommet opp med ikke er ideell, mener han.

– Problemene KU viser til, som negativ sosial kontroll og uhensiktsmessig bruk, er problemer vi skal løse. Men løsningen er ikke å lukke et trivselstilbud som er det stillerom er ment som.

Må adskilles

KU opprettet en arbeidsgruppe våren 2025 som skulle undersøke bruken av stillerommene og se på fordeler og ulemper ved å bevare dem for å hjelpe rektoratet til å

DEMONSTRASJON: Dagen etter at København Universitet stengte alle stillerommene, demonstrerte over hundre misfornøyde studenter mot a

ETTER: Slik så stillerommene ut på City Campus etter at inventaret ble fjernet våren 2025. Nå er rommene helt stengt.

treffe en endelig beslutning.

Jakob v. H. Holtermann er lektor i rettsfilosofi på KU, og var en del av denne arbeidsgruppen. Han vurderer at rommene har blitt til muslimske bønnerom, og støtter beslutningen om å stenge dem.

– Universitetene er overordnet sett en sekulær institusjon. For meg er religion en politisk bevegelse som historisk sett har skapt konflikt, undertrykkelse og ufrihet, og utdøver makt uten demokratisk mandat, sier Holtermann og fortsetter:

– Derfor skal religion i størst mulig grad holdes adskilt fra offentlige institusjoner.

«Misjonsstasjoner»

Holtermann mener at bønnerom på universitetene kan være med på å skape en segregering

Nå stenges de.

avgjørelsen.

og forsterke negativ sosial kontroll for minoritetene innenfor minoriteten. Det er for eksempel muslimer som enten er frafalne, eller ikke ønsker å praktisere sin religion mens de er studenter på universitetet. Likevel har noen uttrykt i rapporten at de føler seg presset av andre praktiserende muslimer til å gjøre det.

– Det blir en oppdeling mellom muslimer og ikke-muslimer, og dette skaper store problemer. Bønnerommene blir små misjonsstasjoner, og det er en stor del av denne diskusjonen, sier han.

– Tror du ikke at «problemet» bare forflytter seg ved å lukke rommene?

– Nei, jeg tror det vil være færre problemer med segregering og negativ sosial kontroll, uten faste rom.

Religionsfrihet eller akademisk frihet?

Selv om rapporten viser at stillerommene hovedsakelig ble brukt som bønnerom, kommer det også fram at flesteparten av studenter med psykisk eller fysisk funksjonsnedsettelse ikke visste at rommet eksisterte.

– Kunne KU gjort noe anner-

TILBAKESTEG: Jesper Gür (26) mener at å stenge stillerommene er et steg i feil retning i arbeidet mot et inkluderende studiemiljø.

ledes?

– Det er mulig at det kunne vært annonsert bedre, men de med funksjonsforstyrrelser som kjente til tilbudet, og ønsket å bruke det, følte ikke at det var noe for dem, sier Holtermann og legger til:

– Realiteten er at det har blitt brukt som et

bønnerom i et omfang som tilsynelatende er så stort at andre som kunne hatt gavn av det som stillerom ikke fikk brukt det.

Denne forklaringen i seg selv er ikke et svar på hvorfor muslimske studenter ikke skal ha et bønnerom, mener Holtermann. Han er derfor svært utilfreds med hvordan KU har formulert pressemeldingen.

– Det er dypt problematisk.

For meg er religion en politisk bevegelse som historisk sett har skapt konflikt, undertrykkelse og ufrihet

Jakob v. H. Holtermann,
lektor i rettsfilosofi og medlem av arbeidsgruppen

Alle vet i realiteten hva det handler om, men vi later som at vi enten er for eller imot et rom som skal hjelpe studenter med for eksempel autisme, sier Holtermann og legger til:

– Diskusjonen handler om hvorvidt universitetet bør fasilitere religiøs praksis via bønnerom for å fremme inkludering, eller om det bør være sekulært for å motvirke segregering og

misjonerende sosial kontroll.

Arbeidsgruppens oppgave er gjort, og hvorvidt beslutningen om stillerommene skal gjenåpnes eller ei er ute av deres hender.

– Mitt inntrykk er at de ikke vil gjenåpne noe som skal brukes som bønnerom.

Et godt eksempel

På Universitetet i Oslo (UiO) tilbys det både stillerom og bønnerom. I en e-post til Universitas skriver viserektor Berit Karseth at UiO har en lang tradisjon med å legge til rette for tros- og livssynspraksis for deres studenter:

«Våre studenter skal ha et trygt og inkluderende studiemiljø, hvor det er plass til alle og hvor man har mulighet til å utøve sin religiøse praksis. Det finnes både kapell, mosalla og rom for tro og tanke i flere bygg på campus. Der kan man gå for å be, meditere eller tenne et lys på campusene våre.»

Selv om Gür først og fremst går inn for å åpne opp stillerommene igjen, synes han UiOs løsning er inspirerende.

– Det er et veldig godt eksempel på et inkluderende studiemiljø uten å polarisere studentene. Det viser at man både kan ha det ene

og det andre.

Gür håper at de kan få en god diskusjon og tenke ut noen nye rammer for stillerommene sammen med ledelsen.

– Vi trenger et universitet som står sterkere bak studentene.

ANNONSE:

Tilbudsguiden

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for 10 kroner

Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

50% studentrabatt på Dagsavisen!

Kr 150,- per måned

MUSEUM

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

KINO

CINEMATHEKET

MÅNEDENS FILM

EL JOCKEY

Norsk filmstiftelse www.cinemateket.no

HÅRFJERNING - LASER

OSLO LASERKLINIKK

Oslo Laserklinikk tilbyr et bredt spekter av både medisinske og kosmetiske hudbehandlinger, utført av lege og helsepersonell med over 20 års erfaring.

Vi har alle typer moderne laserteknologier for blant annet hårfjerning, pigmentflekker, blodkar, arr og hudfornyelse og alle type injeksjoner med rimelige priser studenter vil dermed få ekstra rabatt hver gang på flere type behandlinger og kommet til å spare mer

Klinikken er kjent for å ha de mest konkurransedyktige prisene i Oslo, og vi ønsker å gjøre profesjonell behandling tilgjengelig også for studenter som ønsker trygge og effektive resultater.

KULTUR

Sentralen

Konsert, klubb og musikk
Kunst, teater og dans
Quiz, sosialt og krevende
Bokanvisning, foredrag, samtaler og utstillinger
Estreter
Åpen mikrosjon

sentralen.no

Victoria NASJONAL JAZZSCENE

Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende konsertprogram med jazz, improvisasjon og musikk som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

nasjonaljazzscene.no

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstua.kvinneklinikk.no

TILBUDSGUIDEN

–

For Oslostudenter

– Jeg ville ikke dø mens jeg kjempet i Venezuela

For millioner av venezuelanere har livet blitt et valg mellom kamp og flukt. Etter Maduros pågrepelse er håpet tent på nytt, men veien videre er høyst usikker.

Venezuela

Tekst Hallvard Misje

Foto Adrian Heggem Misfjord

– Håp er en farlig ting, sier Andrés Mogollón.

Han er en 30 år gammel illustratør og grafisk designer, bosatt på Grønland i Oslo, men kommer opprinnelig fra Maracay, rundt en times reise fra hovedstaden Caracas, nord i Venezuela. Lørdag gjennomførte USA en militær operasjon i hovedstaden, hvor de fanget president Nicolas Maduro og brakte ham til USA. Det var kulminasjonen av en stadig mer anspent situasjon i landet, enn så lenge. Økonomiske og humanitære kriser, høy kriminalitet, korrupsjon og et autoritært regime har preget venezuelanerne gjennom store deler av 2000-tallet. Ifølge FN har nesten 7,9 millioner mennesker flyktet.

Mogollón reiste selv fra Venezuela i 2019, og forteller om tiden før han reiste ut av landet.

– Det var vanlig med avskjedsfester hver uke. Venner kom og fortalte at de skulle reise, også holdt vi avskjedsfester for dem.

Bruddet

Under et stort strømbrudd i 2019 ble leiligheten til Mogollón ranet flere ganger. Da fikk venezuelaneren nok.

– En morgen våknet jeg opp av at moren min skrek. Noen hadde brutt seg inn i leiligheten for å finne mat eller noe sånn. Da begynte jeg å lure på hva som kunne skje. Etter det begynte jeg å sove med en kniv under puten min, forteller Mogollón.

– Jeg visste at hvis noen gjorde noe mot min mor, ville jeg drepe dem på instinkt. Jeg er ikke en voldelig person, men med adrenalinet i en sånn situasjon – det ville ikke gått bra. Jeg våknet opp om morgenen og så etter noen å

PESSIMISTISK: Andrés Mogollón (30) deler ikke optimismen mange venezuelanere har ytret i dagene etter at president Maduro ble tatt til fange av USA.

IKKE NOE VALG: Carlos Egaña (30) forstår de som er kritiske til USAs intervensjon, men mener at venezuelanerne ikke har noe annet valg.

Foto: Privat

knivstikke. Da bestemte jeg meg – dette er ikke livet jeg vil ha. Og så dro jeg.

Han forteller om massemigrasjonen fra landet, i 2009, 2014 og 2017, men trodde ikke selv at han skulle bli en av dem som dro.

– Jeg elsket Venezuela, jeg trodde aldri jeg skulle dra før det skjedde.

Kritisk til USAs rolle

Mogollón er kritisk til den store optimismen mange venezuelanere har ytret i dagene etter at Maduro ble tatt til fange.

– Folk har fått for store forhåpninger om at situasjonen i Ve-

kontroll over landet i en periode for å fjerne landets daværende leder, Manuel Noriega. Han mener situasjonen ligner hva som skjer i Venezuela i dag.

– USA vil ha orden, de bryr seg ikke om hvem som styrer landet. At Maduro er borte betyr ikke nødvendigvis at vi kan ha frie valg, det er aldri sånn det fungerer.

– Mange venezuelanere er glade over at Maduro er fanget og at han blir stilt for retten. Hva tenker du om det?

– Maduro må stilles ansvarlig for hva han har gjort. Det føles rettferdig at han ble tatt, men han

ikke tillit til noen av de involverte partene.

– Det er mange som sier at de vet hva som skjer, men sannheten er at ingen vet. Det er to myndigheter som ikke er transparente og ærlige, de forteller deres historie, sier Mogollón om venezuelanske og amerikanske myndigheter.

Han er pessimistisk overfor landets fremtid.

– Vi har demonstrert, vi har mistet mange mennesker. Jeg har venner som har vært fengslet. Vi har gjort det vi kan som sivile mennesker, føles det som. På et tidspunkt må du bestemme deg for om du vil ha et normalt liv, eller om du vil fortsette å kjempe resten av livet. Det ville jeg ikke. Jeg ville ikke dø mens jeg kjempet i Venezuela.

Studentenes rolle

Myndighetene har slått hardt ned på protester i landet. Flere opposisjonsledere har blitt fengslet, torturert og skadet. I 2017 ble 27 studenter arrestert for protester mot regimet. Etter presidentvalget i 2024 ble over 2000 mennesker arrestert for protester, politisk aktivisme og arbeid for menneskerettigheter. Leonor Azpuru, en venezuelansk advokat Universitas snakket med, understreket

at det finnes mange flere saker enn det rapporteres om, men at familiene ikke tør gå ut med navnene til de involverte, i frykt for enda sterkere represalier fra myndighetene.

Kampen mot dette regimet var grunnen til at María Corina Machado vant Nobels fredspris før jul. Med i følget hennes til Oslo var Carlos Egaña, poet og aktivist. 30-åringen bor i New York, hvor Universitas snakker med ham over Zoom. Egaña har vært aktiv i protestene mot regimet over lang tid, hvor studentene har utgjort en stor rolle.

– Da jeg studerte i Venezuela ledet vi studenter protestene mot regimet. Studentbevegelsen har historisk hatt en veldig viktig rolle i den nasjonale politikken, til forskjell fra hvordan studentpolitikken fungerer i mange vestlige land.

Han forteller om større protester fra 2014, 2017 og 2019, mot Maduros diktatur. Da var det ennå mulig å demonstrere.

– Etter hvert som årene har gått, har Maduros administrasjon trappet opp overvåknin-gen og slått stadig hardere ned på ytrings- og forsamlingsfriheten. I lang tid har myndighetene ikke tillatt protester i store deler av landet, forklarer forfatteren.

– Særlig etter fjorårets presidentvalg, og i enda større grad etter at María Corina Machado innledet sin landsomfattende kampanje, har Maduro-diktaturet utviklet seg i stadig mer totalitær retning, med omfattende bruk av overvåkning og undertrykkende metoder.

Autoritært regime

Mange har blitt fengslet, også mindreårige, etter å ha uttrykt deres misnøye mot diktatoren.

USA vil ha orden, de bryr seg ikke om hvem som styrer landet

Andrés Mogollón (30), illustratør og grafisk designer

Undertrykkelsen er synlig på gateplan, forteller Egaña.

– I dag er det vanlig å se politimenn og militære offiserer stoppe biler eller busser for å sjekke folks telefoner og se WhatsApp-meldingene deres. Hvis de finner kritikk av regimet, presser de deg enten for penger eller sender deg rett i fengsel, hvor du står i fare for å bli torturert og å leve under svært dårlige forhold, sier forfatteren.

Forfølgelsen av politiske motstandere har fungert, skal vi tro venezuelaneren.

– Studentprotestene vi så mye av på 2010-tallet har i stor grad blitt tiet i hjel av regimet på 2020-tallet.

Kritisk til dobbeltmoral

Egaña er kritisk til dem som fordømmer USAs handlinger, men som ikke har snakket Venezuelas sak tidligere.

– Mange av oss synes det er veldig frustrerende at flere slår fast at lørdagens handling var spesielt negativ fordi den angivelig brøt folkeretten, når de samme aktørene ikke har vært like konsekvente i å fordømme alt Maduro og hans krets har gjort.

Han forklarer at han forstår dem som er kritiske til USAs intervensjon, men mener ikke venezuelanerne har noe valg.

– Jeg forstår hvorfor mange er skeptiske til USAs rolle. Tidligere har flere av de militære operasjonene de har gjennomført i andre land, ikke gått særlig bra. Dette er ikke det mest ideelle scenariet, men det virker som tiden for ideelle løsninger for lengst er forbi. På dette tidspunktet har vi egentlig ikke luksusen av å kunne velge.

Egaña retter den hardeste skytsen mot regimet.

– Hvis det er noen som kan klandres for situasjonen vi befinner oss i nå, så er det Nicolás Maduro, som i årevis har nektet å imøtekomme det venezuelanske folkets ønske om endring på fredelig vis, og som har nektet å legge til rette for en ordnet overføring av makten, til tross for at vi har krevd dette så lenge.

Forsiktig optimist

Forfatteren mener likevel det er grunn til å håpe.

– Folk er helt klart glade – begeistret og veldig lykkelige over at Maduro er blitt pågrepet – men framtiden er fortsatt ganske usikker. Det er fortsatt for tidlig å se hva som faktisk vil skje.

Egaña forteller at støttespillere av regimet og militæret har marsjert i gatene i Caracas denne uken – folk flest har holdt seg innendørs.

– Hva skal til for at du vil vende tilbake?

– Dersom María Corina Machado og Edmundo González Urrutia – som mange anser som den rettmessige vinneren av presidentvalget i 2024 – klarer å ta over styringen av landet, og jeg får muligheten til å bidra aktivt i gjenoppbyggingen, ville jeg gladelig returnere.

Egaña understreker at dette enda er usikkert, og tar et forbehold.

– Men hvis det ikke er mulig på kort eller mellomlang sikt, er jeg fornøyd med å være her i New York, og legge mye av innsatsen min i å prøve å organisere det venezuelanske miljøet her og bekjempe desinformasjon, eller mangelen på informasjon om vår kamp, forteller han og avslutter:

– Slik kan flere som ikke er kjent med det vi står overfor, støtte saken vår, vise empati med oss, og virkelig forstå hvor vi kommer fra og hvorfor vi føler det slik vi gjør.

universitas@universitas.no

Studentprotestene vi så på 2010-tallet har i stor grad blitt tiet i hjel

Carlos Egaña (30), poet og aktivist

nezuela vil endre seg fullstendig. Historien er full av intervensjoner fra USA i Latin-Amerika, og det er ikke så enkelt at man bare kan fjerne den som sitter med makten.

Han viser til USAs invasjon av Panama i 1989–90, da USA tok

blir ikke tiltalt for alle menneskene han har drept eller fengslet. Han blir stilt for retten i USA på grunn av politikk, ikke på grunn av hva han har gjort mot venezuelanere.

Mogollón mener det er vanskelig å vite hva som skjer, og har

Skal du bli en bedre versjon av deg selv, *igjen*?

Målene som virker så enkle i januar, begynner kanskje å halte allerede i februar. Her er triksene du trenger for å gjennomføre årets nyttårsforsett.

Nyttårsforsett

Tekst Selma Turiddatter
Illustrasjon Maria Mogens

Spise sunnere! Trene mer – ja kanskje *hver* dag til og med! Lese *alt* pensum hver uke! Spare masse penger! Og ja, hvorfor ikke: Finne meningen med livet!

Nyttårsforsett kan være så mangt, men er overordna mål for det nye året. Endelig en ny start, hvor du får sjansen til å starte på nytt. Det står også sjeldent på innsatsen når disse målene skal settes, men utfordringen kommer gjerne når du faktisk må gjennomføre alle disse overambisjose målene gjennom hele året. For hvor fristende er det å ta to timer på gymmet når sola steker og badeshortsen ligger klar i bagen? Og hvor motiverende er det å sitte på Blindern og lese til en eksamen (som er om en liten evighet) når hele resten av kollokviegruppa nyter en utepils? Ikke så lett, kan undertegnede selv bekrefte.

Huskeregelen SMART

Jan Egil Stubberud er professor i kognitiv- og nevropsykologi ved Universitetet i Oslo. Han har klare råd til hvordan du best kan nå nyttårsforsettene dine. Det aller viktigste er å ha konkrete og målbare mål, sammen med en tydelig plan.

– En nyttig huskeregel er SMART: Spesifikt, Målbart, Opp-

nå-elig (Achievable), Relevant og Tidsavgrenset, skriver han i en e-post til Universitas.

Istedenfor å ha som mål å lese pensum «jevnt» er det derfor mye lurer å ha mål om å «lese 45 minutter pensum kl. 10–10:45 mandag til fredag på lesesalen». På den måten er målet både mer spesifikt og målbart.

– Etter en god studiestart i januar, viser det seg ofte å være vanskeligere når våren, sola og utepilsen kommer. Har du noen tips til hvordan man klarer å gjennomføre slike fornuftige, men kanskje kjedelige, nyttårsforsett?

eller én side, slik at du ikke bryter rutinen. Små økter holder vanen i live.

Stubberud anbefaler også å ha et positivt preg over de kjedelige målene, for eksempel å lese med en venn, ha et fast start-ritual, og belønn innsatsen underveis, ikke bare resultatet på slutten.

– Fortell en venn om målet ditt, eller avtal en

sempel kaffe på favorittkafeen.

– Det gjør det lettere å både starte og fortsette.

– Hva er de største fellene når det kommer til nyttårsforsett?

– De vanligste fellene er at målene blir for vage, som å ville bli «flinkere» uten å vite helt hva det innebærer i praksis. Mange setter også for høye ambisjoner fra dag én, og glemmer at motivasjon er ferskvare.

For er det en ting som er sikkert, så er det at hverdagen, den kommer. Og nyttårsforsettene blir fort nedprioritert i en travel hver-

dag.

– Derfor er det viktig å unngå alt-eller-ingenting-tenkning: En dårlig dag ødelegger ikke vanen, det er når det skjer flere dager på rad at vanen ryker.

universitas@universitas.no

f a s t «studie-date». Litt forpliktelse kan utgjøre en forskjell.

Hygge er nøkkelen når motivasjonen svikter

For å gjennomføre noen av de kjedelige, men

– la oss være ærlige – nødvendige, nyttårsforsettene, må du rett og slett lure hjernen din litt. Ha en plan A, B og C for hva som kan gå galt.

– Et godt triks er å ikke stole på motivasjon alene, men å bestemme på forhånd når og hvor du skal gjøre noe. Da blir det lettere å faktisk komme i gang, er Stubberuds tips.

– Når vår,

sol og utepils kommer, kan det

Mange setter for høye ambisjoner fra dag én, og glemmer at motivasjon er ferskvare

Jan Egil Stubberud,
professor i kognitiv- og nevropsykologi ved UiO

være lurt å planlegge en «minimumsversjon» av målet på travle dager. For eksempel 20 minutter

Han anbefaler også å gjøre målet hyggeligere ved å koble det sammen med noe du liker, for ek-

Professor Stubberuds eksempler på «dårlige» og «gode» nyttårsforsetter:

+ Dårlige nyttårsforsetter:

«Jeg skal lese jevnere»
«Jeg skal slutte å utsette ting»
«Jeg skal trene mer»

+ Gode nyttårsforsetter:

«Jeg leser 45 minutter pensum kl. 09:30 mandag til fredag på lesesalen»
«Når jeg åpner PC-en, starter jeg med en oppgave i 20 minutter før jeg sjekker noe annet»
«Jeg trener to ganger i uka i 30 minutter, tirsdag og torsdag, med en plan A (senter) og en plan B (hjemme)»

Forskjellen på forsettene er at de gode målene forteller deg nøyaktig hva du faktisk skal gjøre, mens de «dårlige» er mer vage, ifølge Stubberud.

ANNONSE:

UNIVERSITAS SØKER JOURNALISTER, FOTOGRAFER & UTTEGNERE

SISTE FRIST: 20. JANUAR

SISTE FRIST: 20. JANUAR

OM UNIVERSITAS

Universitas er Norges største studentavis 30 utgivelser i året. For å kunne fortsette å lage verdens beste studentnyheter, trenger vi nettopp deg med på laget.

Vi dekker alle læresteder som er tilknyttet studentsamskipnaden i Oslo og Akershus. Vi er stolte av å kunne tilby de viktigste studentnyhetene og studentrelaterte leseopplevelsene i Norge.

Hos oss er vi opptatt av å være et lag, slik at vi kan spille hverandre gode og lage de beste sakene. Vi har i over 70 år vært en døråpner og en god vei inn i mediebransjen for journalister, fotografer og skribenter - noe vi skal fortsette å være i årene fremover.

JOURNALISTER

Vi leter etter iderike og skriveglade journalister som brenner for å lete frem viktige saker, og som vil skrive innenfor flere ulike stoffområder. Dette gjelder blant annet nyheter, kultur, feature og anmeldelser. I stillingen bør du både være engasjert og ha mulighet til å sette av tid. Dersom du har erfaring med sosiale medier, kan dette gjerne oppgis.

Søknad, CV og spørsmål om stillingen rettes til ansvarlig redaktør:

Idun Kjøl Wiig
idun.wiig@gmail.com

FOTOGRAFER

Vi ser etter dyktige fotografer som kan fortsette det gode arbeidet vi allerede gjør på fotofronten i Universitas, i alt fra kultur til gravejournalistikk, nyhet til reportasje. Om du har videokunnskap er det en bonus. Du er teknisk god og evner å arbeide selvstendig men også i vårt nydelige team. Eget fotoutstyr er en forutsetning for stillingen.

Søknad, CV, arbeidsprøver og spørsmål om stillingen rettes til fotosjef:

Adrian Heggem Misfjord
foto.universitas@hotmail.com

UTTEGNERE

Vi leter etter kreative grafikere som er gode til å få journalistisk stoff til å skinne!

Som uttegner er du en del av et team som jobber med å tegne ut saker, levert av journalistene, til papiravisen. Erfaring med InDesign og Photoshop er en fordel, men ikke et absolutt krav. Det viktigste er at man er motivert til å lære.

Søknad, CV og spørsmål til stillingen kan rettes til desksjef:

Ida Fjeld
idafjeld@gmail.com

FYSIKK PÅ SYRE OG NAKEN MANN VED INNGANGEN:
Dette er Oslos
campuskunst

ATOMET I VERDENSRUMMET (1938): Kunstneren søkte kunnskap og inspirasjon i fysikk og kjemi i bøkene til to av universitetets professorer, som han innarbeidet i utsmykningen. Fysikkbygningen, UiO.

Det er en kjensgjerning at Universitetet i Oslo (UiO) huser mye «stor» kunst. Men loffer også økonomistudentene ved Kristiania og sykepleierstudentene ved Oslomet blant ukjente skatter? Universitas har dratt på skattejakt for å sjekke.

Kunstvandring

Tekst Gyri Høiset
Foto Adrian Heggem Misfjord og Gyri Høiset

– Man kan jo anerkjenne at dette er fysikken på syre, forteller kunsthistoriestudent og redaktør i tidsskriftet Paragone, Aurora Hirsch Steffens (23).

Paragone geleider Universitas på en uhøytidelig kunstvandring gjennom Oslos studiesteder. Turen begynner nederst på universitetsområdet på Blindern, nærmere bestemt Fysikkbygningen. Paragone er et faglig og kritisk kunsthistorisk tidsskrift, drevet av kunsthistoriestudenter ved Universitetet i Oslo (UiO).

Sammen med Steffens' to medstudenter og kolleger, sosiale medier-ansvarlig Simone Brunstad (22) og sekretær Matilde Erlene H. Pettersen (26), spankulerer vi gjennom studiestedene for å titte på flott – og ikke fullt så flott – kunst. Vandringen tar utelukkende for seg kunst som er stilt ut hos byens universiteter og høyskoler.

– Ganske mye kunst krever en annen type oppmerksomhet. Man må være nokså tålmodig i møte med den. Kanskje kan kunst på universiteter være en slags oppfordring til å ta seg tid til å stoppe opp og kikke på noe. Jeg kan i hvert fall synes det er fint, det blir en distraksjon i hverdagen, sier Steffens.

I fysikkens verden

Bak hovedinngangen til Fysikkbygningens store glassdører, blir man møtt av Per Krohgs (1889–1965) *Atommet i verdensrommet* (1938). Freskomaleri og glassmaleri forenes til et sammensatt kunstverk på omtrent 300 kvadratmeter.

Sammen med glasskunstner Borgar Hauglid, skapte Krohg dette verket etter å ha vunnet utsmykningskonkurransen av hallen i 1935.

– Denne estetikken minner om *utopian scolastic*. En stil som tar utgangspunkt i skolebøker og minner om ungdomsskolens naturfagsbøker, forklarer Brunstad.

Krohgs verk er viet forskning, undervisning og ny innsikt.

– Det er jo en kunstners forståelse av vi-

GUIDENE: Fra venstre: Aurora Hirsch Steffens (23), Simone Brunstad (22) og Matilde Erline H. Pettersen (26) fra tidsskriftet Paragone.

tenskapen. Det er et slags forsøk på å gjøre noe som er veldig abstrakt om til en visuell verden, forteller Steffens.

Her er det kunst passende for et vitenskapsbygg, med andre ord! Universitas marsjerer videre på skattejakt.

Kunsten kveles

Straks befinner vi oss i Niels Kaffebær på Det humanistiske fakultet. Helt innerst, i hver sin krok, henger det to malerier av Mikael Lo Presti (f. 1989), *Silhouette III* (2023) og *Still life with orange #57* (2024). De fleste verkene på UiO er stilt ut på vegne av Kunst i offentlige rom (KORO).

– Jeg synes det er litt trist at det er så skjult. Det blir litt sånn at de som vet, de vet, sier Brunstad.

Silhouette III er plassert rett over en av spiseplassene på den innerste veggen i kafeen. Brunstad bekymrer seg litt, da det er få centimeter mellom toppen av rammen og taket, samt bunnen av rammen og spiseplassen. Hun mener det ikke får puste.

– Samtidig kan det være greit med litt folkelig kunst. Skal all kunst som er bra, henge på Astrup Fearnley, med hundre meter mellom tak og ramme – eller er det litt greit at det er i stua til Blindern? spør Brunstad retorisk.

Pettersen mener at verket er mye mer lekent enn hva vi har sett tidligere i dag, det er noe veldig ungt over det.

– Jeg har alltid tenkt på dette som et skeivt bilde, forteller Brunstad.

Hun trekker en sammenheng mellom den rosa trekanten og konsentrasjonsleirene under andre verdenskrig. En tid da den rosa trekanten ble brukt til å markere homofile menn, som ble forfulgt for sin

seksualitet. Hun lurar på om appelsinen kan symbolisere noe fruktig og søtt.

Da legger Steffens til at kurateringen kan ha vært et så banalt valg som at noen har sett en appelsin, og valgt å plassere verket i kafeen.

– Plasseringen i kafeen gjør at bildet kanskje har som hensikt å vise til et pause-rom, sier Pettersen.

En påminner

Etter en kort reise med buss for trikk, befinner vi oss på Oslomet. Utenfor Andrea Arntzens hus ligger Christine Aspelunds (f. 1966) bronseskulptur *Lying low / male nude* (2012). Skulpturen forestiller en eldre mann som ligger naken foran byggets inngangsparti. Det er lett å overse skulpturen. Lytter vi til Paragone-skribentenes tanker rundt verket, kan dette være noe av hensikten med skulpturens plassering.

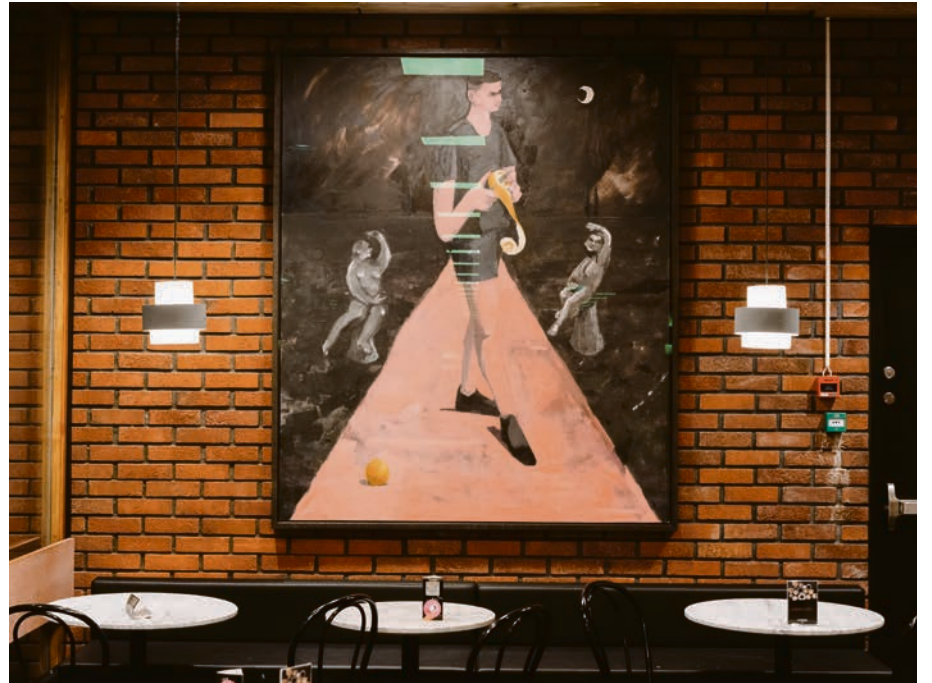
– Jeg skvatt første gang jeg så den, fordi den ser så ekte ut, forteller Pettersen.

Steffens forteller at det er noe veldig brutalt og vondt ved den nakne mannen som ligger utenfor inngangen man går inn og ut hver dag. Kanskje legger man ikke merke til han, kanskje slutter man å legge merke til han fordi man blir så vant med det.

Brunstad påpeker at det ikke nødvendigvis er en original idé med nakne, sårbare skulpturer i offentlige rom, men at det likevel fortsetter å fungere som en påminner for mange mennesker.

Støvete kunst

Vi entrer Oslomet og beveger oss oppover én etasje, uten å skimte noe særlig kunst. I kafeteriaen møter vi likevel på en positiv

SILHOUETTE III (2023): Maleriet avbilder en ung mann som poserer på en vei og skreller en appelsin. Veien er rosa og formet som en trekant for å skape dybde i bildet. Det humanistiske fakultet, UiO.

overraskelse. Her får vi øye på to store bildevever. *Follow me, Grow* (2015) og *Follow me, Shine* (2015) er to verk i lin og ull, laget av Annika Ekdahl (f. 1955). De myke veggteppene tilfører en oppmykning av det ellers sterile interiøret.

– Jeg blir sjalu over at vi ikke har dette hengende på Georg Morgenstiernes hus, kommer det fra Brunstad.

Dette er verk man kan se lenge på, og man vil stadig oppdage nye elementer.

– Visuelt så fungerer det veldig godt med denne hagen, som et symbol på at man skal vokse og utvikle seg, sier Steffens om *Follow me, Grow*.

Follow me, Shine viser en varm stue med tepper, bøker og et piano i sentrum. I motivet finner man også en svane, ape og enhjørning.

– Det minner meg om da jeg var li-

ten, den nysgjerrigheten man hadde, som egentlig bør være en del av det å studere, sier Steffens.

Det er noe trygt og hjemlig ved verkene. Hun legger til at det rører i et slags kollektivt barndomsminne.

Paragone-skribentene lar seg imponere over Oslomet, likevel legger de merke til hvor støvete verkene er. De synes det er

Jeg skvatt første gang jeg så den

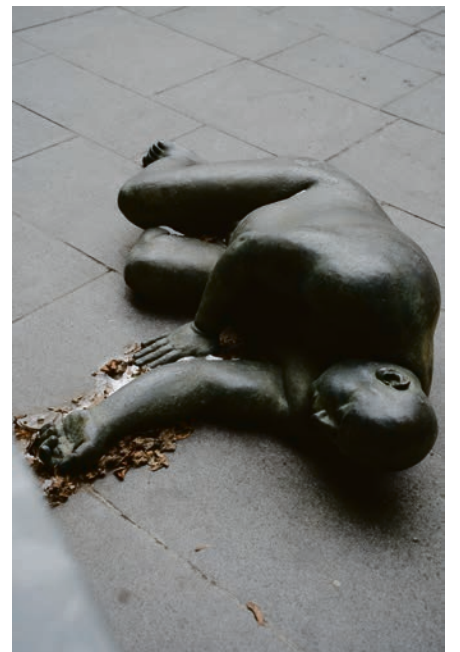
Matilde Erline H. Pettersen (26),
sekretær i Paragone

STILL LIFE WITH ORANGE #57 (2024): En referanse til den klassiske stilen stilleben, et velkjent motiv i kunsthistorien. Det humanistiske fakultet, UiO.

FOLLOW ME, SHINE (2015): Billedveven gir en varm, nostalgisk følelse. Det er drømmende og fantasifullt. Oslomet.

LYING LOW / MALE NUDE (2012): Skulpturen blir en påminnelse på situasjonen mange mennesker i samfunnet vårt befinner seg i. Utenfor inngangen til Oslomet, sentrum.

hårreisende at det ikke er noen som tar bedre vare på kunsten.

Privatisert kunst

Paragone tar oss med enda lenger inn i sentrum, og vi står utenfor Kristianias nyeste undervisningsbygg, i Kirkegata 23–25. Her blir vi møtt med skuffelse. Hovedproblemet er nok ikke kvaliteten på all kunsten høy-

Saken fortsetter»

skolen rommer, problemet er at den ikke er tilgjengelig for alle studenter. Dersom man ikke er student ved Kristiania, slipper man ikke forbi resepsjonen.

Kanskje det er like greit? Paragone er ikke særlig imponert over smakebiten vi får tilgang på. I toppen av trappene ser man verket *Den siste leser* (2025) av Håkon Gullvåg (f. 1959). Et verk som illustrerer bøker i bokhyller. I sentrum av bokhyllen er det en dør, hvor det ser ut som en menneskeskikkelse er på vei ut. Det er

Dette er veldig banalt

Simone Brunstad (22),
sosiale medier-ansvarlig i Paragone,
om et kunstverk på Kristiania

brukt en slags krakeleringseffekt, hvor deler av motivet blir hvisket ut.

– Dette er veldig banalt, det virker som noen har tenkt «skole erlik bøker». Også er det skikkelig stygt, begynner Brunstad.

De er alle enige om at motivet er nifst. Plasseringen av kunstverket gjør at de ikke får lyst til å gå opp trappen. Ironisk nok, kan vi heller ikke det.

Pettersen mener at dette er en av de beste plasseringsmulighetene vi har sett i løpet av dagen. Man kommer inn hovedinngangen og dette er det første man legger merke til. Hun synes bare det er synd at de

ANKOMST, AVREISE (1985): Arne Ekelands (1908-1994) monumentale maleri skildrer mennesker som arbeider, hviler og samarbeider. Georg Sverdrups hus, UiO.

YGGDRASIL (2025): Installasjonen skal symbolisere visdom, kunnskap og vekst, men minner i beste fall om planeter i et solsystem. Kristiania.

MEDIANFIGUREN (1853): Engelen har et vingespenn på omtrent 140 centimeter, og holder på hva som kan likne en romersk kriger i den ene hånden. Matematikkbygningen, UiO.

DEN SISTE LESER (2025): Det er et nederlag at man som student på andre høyskoler eller universiteter ikke kan få glede av kunsten i Kristiania sine lokaler. Heldigvis kan man se et par verk fra inngangspartiet, og vi får sendt inn en fotograf med adgang til Kristiania i etterkant av kunstvandringen.

DOUBLE DYNAMIC (2012): Skulpturene er identiske i form, men den ene er dreid 180 grader rundt. Står man rett mot kunstverket dannes det en geometrisk figur i rommet i midten. KHiO.

RECOMBINANT PLACE: CLOAKED MIRROR BODY (2002): Hensikten med installasjonen er at den skal brukes som en benk. AHO.

ikke har benyttet sjansen til å henge bedre kunst der. Steffens vektlegger også hvor dystopisk følelse tittelen gir, *Den siste leser*.
– Verket får meg bare til å

Jeg hadde nok tatt en sigg her om sommeren

Simone Brunstad (22),
sosiale medier-ansvarlig i Paragone

kjenne på eksamensskrekken. En overveldende følelse av å skulle kunne alt, sier Steffens.

Formspill

Sammen med Paragone vandrer vi videre til Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO). Skolen hvor nåværende og fremtidige kunstnere dyrkes. KHiO viser seg å ikke romme så mye offentlig kunst, da de bruker mye plass til å produsere og stille ut kunst som studentene selv står for. Dette vil dog si at man kan besøke dem for å titte på midlertidige utstillinger og andre oppsetninger.

Nede ved Akerselva, ved siden av trappene opp til selve KHiO. *Double Dynamic* (2012) er to skulpturer på åtte meter av Camilla Løw (f. 1976). De er laget av

brennlakkerte stålplater, som er sveiset og satt sammen.

– Det er litt skuffende kanskje, men det er jo fint, sier Brunstad.

Hun mener en enda høyere samtidsskulptur hadde kledd stedet bedre.

– Jeg tror at denne kunne vært på Blindern, og at skulpturen på Frederikkeplassen kunne vært her, sier Brunstad.

En siggepause på benken

Rett på andre siden av elva har vi kommet til kunstvandringens endestopp. Vi står utenfor Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO), mellom byggets åpne rom. I likhet med KHiO, har ikke AHO så veldig mye offentlig kunst stilt ut. Dette er også av samme grunn, nemlig at studenter trenger rom for egne prosjekter og utstillinger.

Reiser man til fots fra KHiO, vil det første man møter på hos AHO være Knut Åsdams (f. 1968) *Recombinant place: Cloaked mirror body* (2002). Installasjonen er ment å brukes som en benk.

– Denne er jo veldig passende til stedet, den kunne jo ikke stått noe annet sted, sier Brunstad.

Hun trår på kanten av installasjonen og oppdager at den har løsnet fra bakken under. Samtidig kommer det en hul lyd fra materialet. Ved første øyekast ser benken ut som tung stein, men den er laget av glassfiber.

– Det er gøy med et såpass inngripende verk. Benken inviterer til å sitte og prate, fortsetter Steffens.

Hun liker hvordan kunstverket følger landskapet, men bekymrer seg for at det har løsnet fra bakken. Opprinnelig var benken speilende blank, og gikk dypere ned i bakken. Den virker preget av både bruk og endringer i landskapet.

– Hvis man skal tenke på hele arealet som en slags enhet, så er benken med på å lukke det. Uten benken ville det vært et uforløst, tomt rom, sier Steffens.

Brunstad ble skuffet over at installasjonen var hul og laget av glassfiber, og synes den mistet mye av sjarmen sin. Hun sier at hun ikke ønsker å bare være negativ, og er enig i at det er en fin benk.

– Jeg hadde nok tatt en sigg her på sommeren, avslutter hun.

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.comEdvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Fanget i fortiden

Positiviteten yrer rundt omkring, og det er jo ikke så rart, for det er tross alt nytt år og nye muligheter! Og personlig mener jeg vi skal se fremover (noe de fleste sikkert gjør), men mange velger likevel å se bakover?

Både på sosiale medier, men også i sosiale sammenhenger, hører jeg: «2026 er det nye 2016». Hva betyr det? For jeg undrer meg over hvorfor 2016 er så utrolig nostalgisk for mange. Jeg har noen forslag.

For det første er året ikonisk fordi det lå i et perfekt krysningspunkt mellom kultur, alder og teknologi. Musikken føltes ny da store artister som Justin Bieber, Zara Larsson, Ariana Grande og Drake slapp album som formet musikkindustrien. Sosiale medier som Instagram føltes sosialt og nytt, heller enn performativt. Snapchat eller spill som Pokemon Go skapte delte opplevelser, og telefonene hadde enda ikke tatt over like store deler av livene våre. Og flere kulturelle referansepunkter som *dabbing*, *killer clowns*, *musical.ly* og *bottle-flip-challenge* var konsentrert i 2016, noe som skapte sterke, felles kulturelle ankerfester folk

viser til sammen.

Året rommet også flere seismiske politiske hendelser, som Brexit og Donald Trumps første valgseier, som mange nok har opplevd som starten på en langvarig, polariserende epoke. Pågående kriser, langvarig uro og raske nyhetssykluser (i tråd med sosiale medier) forsterker nok også inntrykket av at 2016 relativt sett var enklere.

Kollektiv historiefortelling forvandler komplekse år til ryddige narrativer. 2016 erlik «det siste gode året» eller «året før alt falt fra hverandre» – kortformer for våre følelsesmessige referansepunkter.

Samtidig har nok gjentakende input av denne ideen lagd dype spor i hjernen til flere av oss. Hjernene er tross alt en muskel, og etter hvert som dette narrativet repeteres blir sporet dypere og dypere, og vi faller enklere og enklere ned i det.

Jeg er fortsatt usikker på hvorfor så mange lengter tilbake, men i mellomtiden er det nok lurt å ikke klamre seg fast i et spesifikt år. Der finnes det ingen lenger, og det vil bare rive deg vekk fra nuets skjønnhet og harmoni.

Av Eddy

Ukas overhørt

Aner lenger ikke hva jeg gjorde i går om jeg ikke har bilde av det...

- sosiologstudent ved UiO

Det er et helt økosystem av ulike mennesker som panter flasker for tida

- tidligere litteraturstudent

Det er ikke noe vakrere instrument enn sekkepipe

- ung skotte på byen

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

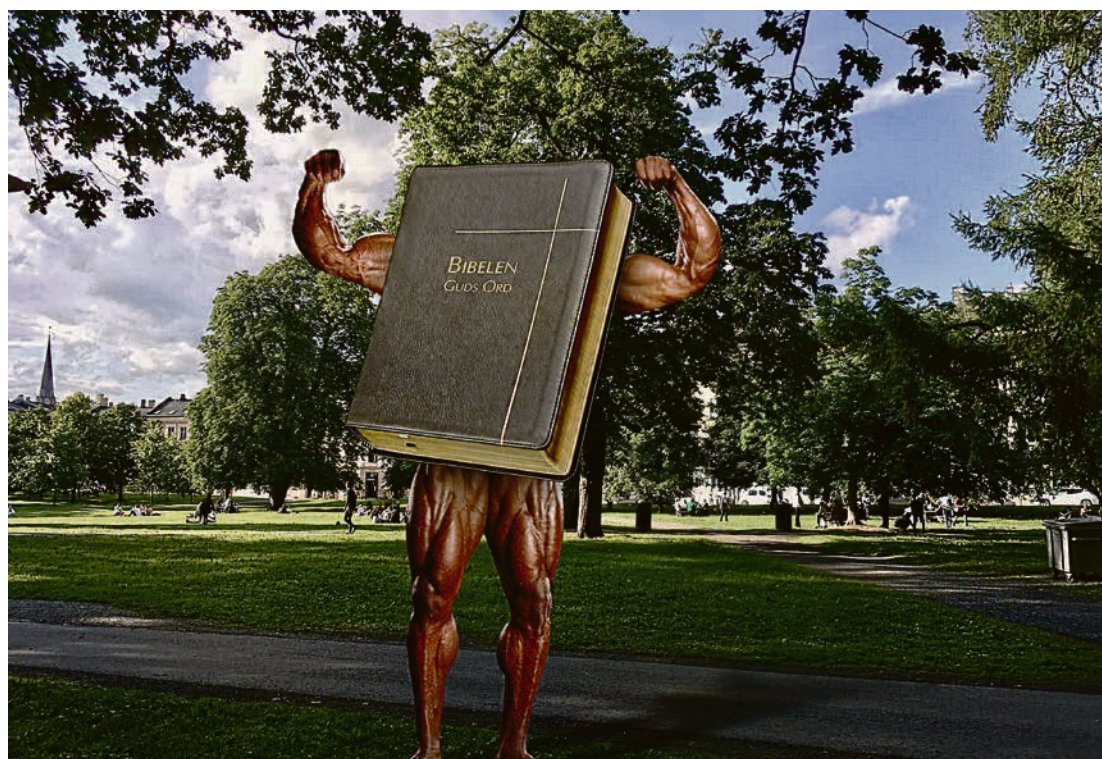
■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

ILLUSTRASJON: JONAS SANDBØE

Kristenkonservervisme handler ikke om å være kontrær

Jeg ser meg nødt til å reagere på teologiprofessor Allison Murray sine uttalelser i Universitas, når hun sår tvil i grunnene til konservative kristnes overbevisninger.

Kristendom

Christina Lundblad, masterstudent i filosofi ved Universitetet i Oslo

Det er både spennende og flott at Universitas 14. oktober skrev om Rania Louhibi som gikk fra å være muslim, til nå å være konservativ kristen. Samtidig er det ikke fullt så flott at hennes konvertering først og fremst presenteres i et politisk lys, og da stort sett negativt.

Selv har jeg brukt mye tid i et mangfold av konservative kristne sammenhenger. Jeg mener at teologiprofessor Allison Murray, i samme artikkel, bommer fullstendig med sine kommentarer om hvorfor mange unge i dag trekker mot konservative kirkesamfunn.

Murray, som er professor i feministisk teologi på Universitetet i Oslo, mener at «noen frikirker har en tradisjon for å ville markere seg som annerledes enn statskirken og staten, og at de derfor jobber aktivt for å skille seg fra storsamfunnet. Dette kan bidra til å gjøre dem mer konservative». Hun følger dette opp med at i et så egalitært land som Norge kan dette for eksempel innebære at frikirkene stiller seg kritisk til likestillingspolitikken.

Jeg mener Murray, i en underlig analyse, prøver å gi et inntrykk av at konservative kirker velger å være konservative kun for å aktivt skille seg fra storsamfunnet og være kontrære. Men når konservative kirker skiller seg ut, er det rett og slett en konsekvens av at de er konservative. De har ikke som mål å mene det motsatte av storsamfunnet, de tror rett og slett på bestemte sannheter.

Disse sannhetene kommer ikke til å forandre seg selv om storsamfunnet skulle endre holdninger til å bli mer like holdningene til konservative kirker. Tilsvarende kommer ikke de konservative kirkene til å bli enda mer konservative «for å aktivt skille seg fra storsamfunnet» om samfunnet skulle ha blitt mer konservativt.

Mitt inntrykk er ikke at konservative har et ønske om å «fremstå som bedre og mer hellig», slik Murray hevder. Jeg tror heller at flere konservative ønsker å

holde fast på det de ser som sannheten.

Murray kommenterer at det kan være behagelig for unge å lene seg på konservative holdninger fordi det gir dem tydelige retningslinjer. Føringene forteller unge hva det vil si å være mann eller kvinne, eller hvordan man skal leve livet sitt.

For meg virker det som Murray mener at konservative frikirker har et snevert syn på disse tingene, samtidig som hun undervurderer hvordan disse miljøene bidrar til et større mangfold av meninger i samfunnet.

Selv ser jeg på Bibelens normer som en god veiledning for hvordan være en god mann, kvinne, far, datter eller person – med et stort spekter av uttrykk.

Mange unge i dag ønsker klare svar på spørsmål om identitet, mening og sannhet, og det er tankevekkende at en teologiprofessor ikke bemerker seg hvor radikal Bibelen er: at menneskets identitet ligger i at det er elsket av Gud. Hvem du er, defineres dermed ikke av samfunnet, politiske meninger, hvilke miljøer du tilhører, hva du føler, hvordan du uttrykker deg eller hva du gjør.

Ateist og filosof Alex O. Connor påpeker at hvorfor folk tror på noe, og hva som er sant, er to forskjellige spørsmål. Det er jeg helt enig i. Kristendommen kan oppleves som meningsfull, uavhengig av om religionen er sann. Når flere unge opplever økt mening etter å ha

blitt kristne, kan årsaken helt enkelt være at kristendommen tilbyr noe sant og ekte.

Og kanskje er det ikke bare en psykologisk effekt, men et tegn på at kristendommen faktisk beskriver virkeligheten slik den er.

Murrays uttalelser sår tvil om grunnene til konservative kristnes overbevisninger, og det reagerer jeg på. Det å være konservativ kristen handler ikke om å være kontrær eller å bare lene seg på et system.

Min erfaring er at det for mange handler om en overbevisning om hva som er sant og godt. Det tror jeg Murray ville sett hvis hun besøkte en av de mange konservative menighetene i sin by.

debatt@universitas.no

Vil du spare penger? Spis mer «mainstream»

Matvaregigantene viser ingen nåde. Derfor kommer jeg med noen råd til mine kjære medstudenter.

Matpriser

Emil Ingebrigtsen Thorup, masterstudent i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo

Matprisene i Norge har vært heftig debattert – alt fra tollmurer til subsidier får skylda. Men til syvende og sist handler det om kjøpekraft – og om hvem som sitter med makta.

Om vi ser til kontinentet viser statistikk fra Eurostat at matvarepriser stort sett følger kjøpekraften. Maten er dyrest i Sveits og

billigst i land som Tyrkia og Romania. Men i Norge er det litt annerledes.

Fordi kun noen ytterst få aktører kontrollerer markedet, kan butikkene i praksis sette prisene nesten som de vil. Det gir mening at mat er dyrt i et rikt land som Norge, men prisene er høyere enn nødvendig. Dessverre bidrar i praksis alle tre dagligvaregigantene til dette, noe som er grunnen til at de fikk en gigantbot på 4,9 milliarder for ulovlig prissamarbeid i fjor.

Neste gang du er i butikken, sammenlign kiloprisene. Du vil se at de sjelden henger på greip. Mindre pakker koster alltid mer per kilo, og såkalte «refills» er merkelig nok ofte dyrere enn det vanlige produktet.

Likevel ser vi at prisene brått justeres så fort butikkene kommer i medias søkelys. Og siden alle prislappene nå er digitale, så kan prisene endres øyeblikkelig. Det er altså

lettere å bli lurt enn man kanskje tror. Så, hva kan man gjøre som student?

Vil du spare penger som student, så følg konkurransen

Et enkelt triks er å kjøpe den samme maten som barnefamiliene. Butikkene konkurrerer hardest om familiene – ikke studentene. Plukk opp en hvilken som helst tilbudsavis, og du vil se hva jeg mener: store pakker med fiskekaker og kjøttkaker, brød, laks, egg og én-kilos Norvegia.

Også sesongvarer, som poteter, plommer, epler, blomkål og rotgrønnsaker, finnes ofte i overflod. Det er disse produktene butikkene kjører kampanjer på.

De er kanskje ikke alltid de mest spennende, men som regel de billigste. Og bruk mattilbudssappene! På noen av dem kan man til og med overvåke prisen på de varene man kjøper mest av!

Asiatisk mat, krydder og andre nisjeprodukter er en helt annen historie. Her kan prisene settes nesten fritt, og variasjonen er stor. Da er det bedre å stikke til Grønland. Småbutikkene trenger oss mer enn kjedene uansett.

Poenget mitt er enkelt: Vil du spare penger som student, så følg konkurransen.

debatt@universitas.no

Grov hvitvasking, Universitas

I november gjenga Universitas det israelske statsapparatets synspunkter på deres utøvendele folkemord i sin artikkel. Det ble bare propaganda.

Israel-Palestina

Andres Nunpau Engøy, representant for Studenter for Palestina

På grunn av manglende motstand når desinformasjon blir presentert, og ordlegging som «siden krigen blusset opp» – en fraskrivning av Israels uproporsjonalt høyere bruk av vold – bidrar artikkelen hvor Israels viseambassadør i Norge Eytan Halon intervjues i Universitas den 12. november til å legitimere og hvitvaske Israel.

Vår kritikk er ikke rettet mot at det israelske statsapparatet blir intervjuet, tvert imot kan det gi viktig innsyn i hvordan Isra-

el aktivt former den offentlige bevisstheten gjennom målrettede, gjentagende løgner.

Allikevel blir ansvaret for å gjøre godt journalistisk og redaksjonelt arbeid ekstra viktig når man først skal skrive saker som påvirker menneskers oppfatning av viktige temaer som det pågående folkemordet.

Viseambassadøren hevder blant annet i intervjuet at det israelske militæret (IDF) alltid handler etter internasjonal lov. Gitt de enorme ødeleggelsene av sykehus,

skoler og universiteter i Gaza, er dette en åpenbar løgn. At slike kommentarer går uimotsagt, bidrar til å normalisere IDF's grove lovbrudd.

FN-eksperter har uttrykt dyp bekymring over det som bare kan beskrives som «scholasticide» – en systematisk ødeleggelse av utdanning med hensikt om å nå større mål som hemning i evnen til gjenoppbygging av kompetanse og økonomi.

Artikkelen unngår også å sette Israels

krigsforbrytelser inn i sin historiske kontekst: Israel er en kolonialistisk bosetter- og apartheidstat, som ble grunnlagt på okkupert palestinsk land. At Universitas blir et talerør til statlige representanter som legitimerer en systematisk nedslakting av sivile, inkludert studenter, akademikere og universitetsrektorer, er dypt problematisk.

Dette forverres av at Universitas ikke ville gi oss ønsket spalteplass til et motsvar. Med det avslører studentavisen at de enten

Som en av verdens største studentaviser, forventer vi en bedre innsats fra redaksjonen

er uvitende om den pågående konflikten – og mangler forståelse for sin rolle som den fjerde statsmakt og ansvaret det medfører. Eller så er den manglende spalteplassen tilskattet.

I en tid hvor desinformasjon florerer og

massive summer brukes på å forme offentlig bevissthet i den ene eller andres favør, er det journalistiske yrket viktigere enn noen gang.

Det er skremmende at Universitas, som er finansiert av studenters semesteravgift og som gir seg ut for drive «kritisk og uavhengig journalistikk», ender opp med å spre sionistiske talepunkter – tilsiktet eller ei.

Som redaktør Idun Kjøl Wiig selv skrev den 31.oktober: «I en virkelighet hvor pressfriheten er under stadig sterkere press, er det svært viktig at vi tviholder på integriteten til avisa». Det er trist at denne «integriteten» kun strekker seg til forsvar av økonomisk støtte fra Equinor, og ikke til menneskeliv og folkeretten.

Som en av verdens største studentaviser forventer vi en bedre innsats fra redaksjonen.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Adrian

Fuglebrett: Det som metter liten og stor fugl

Ukas sitat:

Kven vil vel slite seg til ein C når ein kan fuske seg til ein A?

Agnes Ravatn i Aftenposten

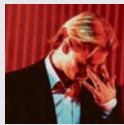
Anmelderredaktør: Julia Bueso
juliakbueso@gmail.com 482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

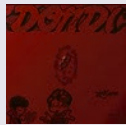
Sliteneliten – «Tekno»
Sliteneliten er fortsatt folkemusikkbølgen på sitt skarpeste.

Rimmslim – «gårgreitmen»
Nordfjordsdialekt har aldri før hørtet så stilig ut.

Villskudd – «Len deg over bordet»
Herlig underfundig tekst pakket inn i slentrende og bluesaktig rock – i kjent Villskudd-stil.

Gjenfødt kultur – «Dondi - Bonus»
En energisk og groovy prikk over i-en på Gjenfødt Kulturs siste EP.

Trend:

To tal, eit rop, eit kunstverk

Kva er eigentleg *six seven*, og kvifor dukkar det opp overalt? Svaret er irriterande: fordi det ikkje betyr noko.

6 7

Kva: Brainrot
Kven: Alle/Ingen
Kvar: Overalt

Dette er ei melding av noko ein strengt tatt ikkje kan melde, men som derfor er perfekt eigna for ei melding utenom det vanlege.

I ei tid der trender prøver hardt å bety noko, er meiningsløysa her ein fordel. Her skil *six seven* seg frå liknande fenomen som har kome og gått, og som forsvann i det dei vart forklarte, som *skibidi-toilet-rizz* og italiensk *brainrot*.

Six seven oppstod, som mykje anna, på internett. Det starta med ein rapplåt, nokre

basketballklipp, ein høgde (6'7) og ei hand-rørsle. Alt dette forsvann raskt. Som melder er dette irriterande: det finst inga klar opphavshistorie, ingen intensjon å tolke, ingen budskap å misforstå.

I dag er ikkje *six seven* knytt til sport, musikk eller samanheng. Det er eit svar utan spørsmål, eller kanskje eit spørsmål utan svar. Kva er klokka? *Six seven*. Kva skal du etter forelesing? *Six seven*. Responsen er enten latter eller tomt blikk. Som uttrykk gjer det motstand og nektar å samarbeide.

Det som irriterer meg mest (og som samstundes gjer fenomenet interessant) er at så mange prøver å forstå det. Dei leitar etter forklaringar og spør kva det eigentleg betyr. Det er som å prøve å tolke ein brannalarm som lyrikk. *Six seven* kollapsar i det augeblikket du krev mening. Det er ikkje meint å forstå, berre delast.

For oss studentar i Oslo som pendlar mellom lesesal, deltidsjobb og Canvas-vars-

lar, er *six seven* eit friminutt for hjernen. To tal inn, null refleksjon ut. Du berre seier det.

Kanskje det er derfor eg (mot min eigen vilje), har blitt litt glad i det. *Six seven* skapar eit fellesskap utan å krevje noko tilbake.

På same måte som postmoderne kunst tvingar fram spørsmålet «kvifor ser eg på dette?», skapar *six seven* eit språkleg tomrom, «kvifor seier vi det?». At svaret er irrelevant, er sjølve poenget.

Når *six seven* kan brukast overalt, mistar det likevel noko av krafta si. Det går frå å vere eit felles glimt av absurditet til å bli vane. Problemet er ikkje at fleire blir med, men at uttrykket blir brukt utan situasjon eller motstand. Når dei same få seier det heile tida, sluttar det å overraske. På sitt svakaste liknar det smalltalk.

Så ja: Eg er irritert. Eg kjem til å bli meir irritert. Eg kjem til å høyre *six seven* på bus-sen og truleg frå meg sjølv ein dag der eg er for trøyt til å stoppe det. Men eg trur òg at

six seven kjem til å forsvinne like raskt som det kom. Og i tomrommet som oppstår, kjem noko endå dummare til å dukke opp.

Når det skjer, kjem eg til å sakne det litt. For som fenomen er *six seven* uvanleg presist. Ikkje fordi det seier noko viktig, men fordi det seier ingenting på ein måte som fungerer. Eit lite, rytmisk bevis på at me lev i ein kultur der mening kan oppstå heilt utan grunn. Som kunstverk er det provoserande tomt. Som mem er det nesten perfekt. *Six seven* let seg ikkje gripe, og kanskje det er poenget.

Så kva er *six seven*? Som melding landar eg her: *Six seven* lykkast fordi det nektar å vere noko som helst, og held seg der.

Six seven.
Olivia Malgorzata Szlage
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Enkel stat, forenklede løsninger

Martin Bech Holtes *Alternativt statsbudsjett* vil være et oppgjør med norsk økonomi. Han tar aldri helt tak i sin egen diagnose.

Alternativt statsbudsjett

Forfatter: Martin Bech Holte
Forlag: Kagge Forlag
Sjanger: Sakprosa

«Hvordan skal et samfunn som har vært skjermet for forandringer i flere tiår, komme seg opp i ringen igjen?» Dette spørsmålet stiller økonom og bedriftsleder Martin Bech Holte i sin nye bok, *Alternativt Statsbudsjett*, under ett år etter han vant nasjonal oppmerksomhet med debuten *Landet som ble for rikt*. Da skildret han et Norge som falt i Oljefondets felle, hvor oppblåste budsjetter ga oss politikere som ikke evner å prioritere, som svekker produktiviteten og konkurransekraften vår på lang sikt.

Oppfølgeren flytter fokuset fra fortiden til nåtiden. Nå skal Bech Holte løse problemene, og han holder ikke tilbake: «Ambisjonsløs middelmådighet», «Et system som skaper sykdom» og «Offentlig finansiert utenforskap» er noen av problemene han vil rydde opp i.

Hestekuren? Å kutte 200 milliarder kroner i statsbudsjettet. På blokka ligger subsidier, næringsstøtte, strømstøtte, billigere barnehager, gratis SFO, full sykelønn og bistand. Til grunn ligger en klokkeetro på prismekanismene i markedene – at et fritt marked vil gi alle varer og tjenester sin reelle pris. Et avvik fra dette, som for eksempel ved subsidier, fører til ineffektiv ressursbruk. Derfor bør vi, ifølge Holte, kutte stort i inntektskatten, og la goder som strøm, barnehage og skolefritidsordning bli dyrere igjen.

Alternativt statsbudsjett tegner utvilsomt en radikal, ny kurs for Norge. Samtidig tar den aldri ordentlig tak i forgjengerens problembeskrivelse. Debutboka fokuserte på Oljefondets «fattigdomsfelle», og undertittelen til oppfølgeren er «Løsninger for landet som ble for rikt». Derfor kunne man forvente at forfatteren nå skulle ta tak i nettopp dette problemet. Kanskje skulle han foreslå en ny handlingsregel eller nye regler for budsjett disiplin? I stedet handler forslagene lite om oljeformuen vår, og mye om generell pengebruk og størrelsen på offentlig sektor. Historiefortellingen om oljefondet fra forrige bok faller fra, og virker som en omvei til det Bech Holte egentlig har villet snakke om hele tiden: Å gjøre staten veldig mye mindre og kutte veldig mye i skattene. Enhver høyreside kunne sagt det mot enhver venstreside, selv i land helt uten oljenæring. Hvordan dette skal redde akku-

rat Norge fra å forbli landet som ble for rikt, kommer ikke tydelig fram.

Et eksempel er studiestøtten. At mange studentar jobber svært mye på siden av studiene sine brukes som bevis på at norske studier er for enkle. Som løsning vil Bech Holte blant annet kutte årene lånekassen gir studiestøtte fra åtte til seks år, for å pushe studenter raskere ut i arbeidslivet. Det første problemet er at forfatteren ikke nevner den lave studiestøtten og de høye leieprisene som grunn til deltidsjobbene i det hele tatt. I tillegg vil forslaget stoppe studenter fra å bytte karrierevei i løpet av studietiden. Det er vanskelig å forstå hvordan alt dette til slutt skal henge sammen med oljeformuen vår.

Boka preges av en rekke utsagn som roper etter kildeføring, men ikke får det. Et høydepunkt er når Bech Holte hevder stortingsrepresentanter frykter å ta gjenvalg fordi de ikke vil være folkevalgte når økonomien kollapse, samtidig som de også frykter å gjøre noe med det. Det er merkelig at påstanden får stå helt uten kilder.

Tallgrunnlaget han baserer analysen sin på, mangler også den overbevisende legitimiteten. Allerede i desember var boka i hardt vær da fagøkonomer kritiserte tallgrunnlaget. Nå skal forlaget endre boka i neste utgave, og Bech Holte medgir at han har brukt feil metode når han regnet ut norsk produktivitet.

Gjennomgående mangler *Alternativt*

statsbudsjett mye av den skarpe virkelighetsbeskrivelsen som gjorde forgjengeren så populær, samtidig som bevisgrunnlaget er svakere. Martin Bech Holte har skrevet en bok med noe nytt, noe riktig – dessverre er det nye ikke riktig, og det riktige er ikke nytt.

Albert Randsborg
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Omfavn gulvovnen!

Hvem: Dypfrossen kollektivbeboer Hva: Undervurdert varme-seg-posisjon Hvorfor: *Winter is coming*

Du våkner etter årets første minusgrader-natt, tærne er numne, nesetippen lett rød og kald. Men fortvil ikke! I våre kalde kollektivhull kan en gammel kjenning fra i fjor, kjøpt for en slikk og ingenting på Clas Ohlson, være redningen: Gulvovnen. Om du sitter med tærne mot varmepanelet, hjelper det litt. Du kan også lene ryggen litt over varmevifta på toppen.

Min klare anbefaling er likevel å innta «downward dog»-posisjon, med ovnen i sentrum, slik at varmen sprer seg til både torso, armer og ben samtidig. Stå der gjerne i ti minutter eller mer, i en omfavnelse av gulvovnen.

Mina Rye Wallum, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Sykt snill

Hvem: Hobbysykepleiere Hva: Være snill Hvorfor: Ikke verdt det

Du trenger noen som er avhengige av deg. Noen du kan stryke over pannen med en fuktig klut, ta termometeret ut av munnen til, før du putter inn enda en skje med hjemmelaget tomatsuppe med ekstra chili i. Du lengter etter en som ser på deg med store blanke øyne mens de smiler matt og anstrenger seg for å hviske: «Tusen takk». Du tar dem i hånda og svarer «God bedring», med et varmt og lunt smil. De er helt maktesløse, og du er der for å passe på dem. Men

som de fleste andre gleder i livet, kommer denne med en bakside. Og denne er verre enn de fleste andre. Du våkner opp med sammensnørt hals og nesa er fylt med grønn gugge. Den neste uka er det du som er avhengig av nesep spray, paracet og det som verre er: hvile.

Ask Bjelvin, journalist i Universitas

Film:

FOTO: A24

Intens dramakomedie om oppvekst og menneskeverd

Sjarmerende, tankevekkende og spennende. *Marty Supreme* begynner som en klassisk amerikansk idrettsfilm, men utvikler seg til å bli noe helt annet.

Marty Supreme

Sjanger: Drama/Komedie
Regissør: Joshua Safdie

Marty Mauser, spilt av Timothee Chalamet, er en kjepphøy jyppling som er fast bestemt på en ting: Han skal bli verdens beste bordtennisspiller, samtidig som han skal gjøre sporten stor i USA.

Problemet som driver filmens handling er at Marty ikke tjener penger som bordtennisspiller og trenger 1500 dollar for å komme seg til VM i Japan. Der søker han å få sin revansj på Koto Endo, hans japanske rival, som slår ham i *British Open* i filmens første del. Mens Marty tyr til alle midler, glupe så vel som ynkelige, for å få tak i pengene han trenger, utvikler filmen seg til å handle om noe langt dypere enn bare

suksess. Den handler om ydmykelse, menneskelig verdighet, ambisjoner, samt det å ta ansvar for hvordan man påvirker andre mennesker, med andre ord: Å jekke seg ned og vokse opp. Tematikken impliseres på en lite insisterende måte gjennom handlingen. En handling som mildt sagt inneholder mye: jakten på en hund som til slutt ender opp i en shootout, sex med en filmstjerne, et badekar som faller gjennom gulvet og mer.

Chalamets skuespillerprestasjon er helt avgjørende for at filmen fungerer. Marty er usmakelig, patetisk og hensynsløs – men han er sjarmerende. Det er for eksempel slik han får skuespillerstjernen Kay Stone (Gwyneth Paltrow) til å både ligge med ham og hjelpe ham økonomisk, selv etter han har forsøkt å stjele fra henne. Chalamet spiller Marty Mauser slik at vi ler med ham, heier på ham, er interessert i ham og relaterer til ham. Slik blir han en stimulerende karakter å følge, snarere enn å bare være en uutholdelig drittsekk.

Safdie klarer å lage en heseblesende, morsom og ubehagelig filmopplevelse samtidig som han skildrer tematikk knyttet til oppvekst og menneskeverd på en nyansert og innsiktsfull måte, både på personlig nivå, men også på

samfunnsnivå. Et godt eksempel på dette er at traumet etter andre verdenskrig og etterkrigstidens klasseskiller fungerer som bakteppe gjennom hele historien. Idrett er nemlig mer enn bare idrett, det er identitet og politikk. Dette skildrer Safdie på en glimrende måte. Det er spesielt interessant å se japanernes stolthet over Endos første seier over Mauser, seieren fungerer som en slags oppreisning for ydmykelsen Japan gikk gjennom i 1945.

Filmen burde dog vært mer konsis. Det er for mange overflødige scener, replikker og stillbilder som ikke bidrar tilstrekkelig til verken narrativ eller tematikk. Det er grenser for hvor mange ganger vi trenger å se Mauser sjarmere et rom med sin kløkt. Handlingen er svært uforutsigbar, og å ikke vite hva som er rundt neste sving er mye av appellen ved historien. Dette, i tillegg til flere overflodigheter, gjør at filmen sannsynligvis er mindre underholdende, og ikke vil grave noe dypere tematisk, andre og tredje gang man ser den.

Men, vil du ha en underholdende, morsom og intens filmopplevelse, så er *Marty Supreme* absolutt verdt tiden.

Erik Wensaas
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender uke 2, 3 & 4

9/1,
10/1,
16/1,
17/1

Take all my resources and trickle some down on me, Daddy!

Det er vanskelig å bla forbi tittelen på denne teaterforestillingen uten å bli nysgjerrig. Undertittelen er vel så oppsiktsvekkende: En bimboforestilling om bolig. Stykket følger bimboene Brittany Dream og Destiny, som flytter inn sammen i en så liten leilighet at de ikke har plass til sengene på rommene sine, men må sove sammen på stua. Herfra og ut blir beskrivelsen mer forvirrende, men det loves en alenemamma som twerker for å få endene til å møtes, og leiligheter så trange at man ikke kan ha besøk. Med andre ord setter forestillingen et sexy, satirisk og humoristisk søkelys på boligmarkedet. Det samme gjør prisene, som varierer fra Sugardaddy-pris på 480 kr, til student- eller leier-bolig-pris på 220 kr.

Hvor: Teaterkjelleren, Oslo Nye Teater
Når: 9., 10., 16., 17. januar kl 19

17/1

Ora the Molecule på The Villa

Neste lørdag har The Villa et solid program, med Ora the Molecule som *headliner*. Nora Schjeldrup, som står bak konseptet, fikk en strålende anmeldelse for sitt forrige album, *Dance Therapy*, av Universitas i fjor. Da beskrev anmelderen vår henne som en «utenommenneskelig diskodronning i stil av de største ikonene fra 70-tallet». Universitas var ikke alene om å være begeistret for albumet. Enten du er en av dem som har hørt de velpolerte diskohitsene på Spotify på repeat, eller har til gode å oppdage Ora the Molecule, er dette en sjanse til å oppleve henne i et litt annet, om vel så hjemlig, element. Det skader heller ikke at Olefonken, kjent fra Hubbabubbaklubb, og de godt etablerte Oslo-DJ-ene Loveshy og Mona Blanchard, også står bak spakene i løpet av kvelden.

Hvor: The Villa
Når: 17. januar kl. 23

23/1

Solidaritetsfest med Sambattac

Har du lurt på hvem som sørger for høyt energinivå og trommespill på kvinnedagen, 1. mai-tog og Palestina-demonstrasjoner? Ingen ringere enn trommegruppa Sambattac, som er en del av organisasjonen Attac. Nå inviterer de til fest for å feire prinsippene de står for som trommegruppe: Økt demokratisk kontroll og mindre sosial ulikhet. Det vil de feire med kampånd, kunst og rytmer, så klart. Programmet er ennå ikke satt, men annonseres fortløpende. På trappene av et nytt år preget av uforutsigbar storpolitikk og usikkerhet kan solidaritet i form av fest være styrkedrikken mange av oss trenger.

Hvor: Ingensteds
Når: 23. januar, kl 18

For barnas skyld!

I ukas Universitas leser vi om Studentkortets rabatter på Temu og reaksjoner på det. I Ad notam vil vi bidra til en flersidig og grundig debatt, og har derfor intervjuet Frode Vahrar, norsk representant for et stort kinesiskeid selskap.

– Først og fremst vil jeg minne deres lesere om å tenke på barna.

Det sier representanten før vi rekker å hilse.

– Det er veldig tydelig at debatten har endt opp med å omhandle importregler og kvalitetssikkerhet, men jeg ser noe annet som er underliggende.

Vahrar retter på sløyfen sin og ber meg holde stokken hans mens han fisker ut noe fra innerlommen. Han strekker meg et bilde, hvor man kan se fire barn smilende på rad og rekke, med refleksvester og hjelmer.

– Her ser du Sei, Bi og to andre kamerater. Er de ikke herlige? Dette er altså noen av våre viktige medarbeidere på fabrikken i Shenzhen.

– Sier du at disse barna lager produkter for deg?

– Selvsagt! Sei er faktisk mellomleder, og Bi, til høyre, er ansvarlig for å lære opp de nye, håpefulle kollegene. Det gleder meg og styret å se slike ambisiøse ungdommer...

Vahra, nær gråten, fortsetter:

–Om det er snakk om en slags boikott av kinesiske varer, er ikke det også en boikott av barna? Og av fremtiden?

Vahra gråter videre.

Etter å ha fiklet litt med kameraet står vi klare for å ta bilde, men ser at Vahra har forduftet. På bakken ligger en smokk som er inngravert «for fremtiden».

St. Hans

Ukas studentvin

ALLROUNDER: Det er krevende å finne en god vindunk, og her har du en helt grei en. Rødvinen ser ut som solbærsirup og lukter litt gløgg. Smaken er bærete, som sylrig saft. Den er ikke vond, men heller ikke mye å skrive hjem om. Panelet blir enige om at den er lettdrikkelig, og etter et par glass innabords er det gode sjanser for at karakteren kan øke fra 3 til 4. En panelist foreslår at den kan tas med på vors, men hvem drikker egentlig rødvin på vors? Du serverer i hvert fall ikke denne i et flott middagsselskap. Det er en ypperlig vin å ha stående i kjøleskapet, dersom det skulle friste med noe rødt i glasset til pensumlesingen. Det er en rimelig og forutsigbar rødvin, en allrounder som går til alskens mat. Den gjør en fantastisk pairing til Fjordlands skogsgryte, ifølge en panelist som nyter lunsjen sin.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Allegrini VINO Italiano Rosso

Pris: 469,00 kroner

Land: Italia

Alkohol: 11,5 prosent

Gyri Hoiset, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Ivar Flaasen

Maktkåte NSO

I vekas utgåve kan du lese om at Norsk Studentorganisasjon (NSO) vil innlemme studentsamskipnaden i sin organisasjonsstruktur. Men no har NSO (litt sånn som Trump) byrja å peike på andre organisasjonar og seie: De er med oss. Om de vil eller ei... Universitas har bedt om innsyn i dokument om kva for andre organisasjonar som skal under strukturen til NSO, og Gud hjelpe, dei har store planar. Ikkje berre studentsamskipnaden, men også organisasjonar som har eksistert lenge utanfor studentbobla. Fotballforbundet, LO, Med Israel for Fred (MIFF), og aller, aller verst: Den Norske Turistforening. Det betyr at det no er Sigve Næss Røtvold som skal ta standpunkt om at Israel skal få spele fotball i Norge, og samtidig ha ansvar for å levere mat til DNT-hyttene i landet. Kva kjem til å skje? Røtvold er sikkert veldig opptatt, så vi i Vi Spør- redaksjonen tok kontakt med Fotballforbundet, trur vi.

– Hei! Jobbar du i Fotballforbundet?

– Hei.

– Gratulerer med at de no skal bli styrt av Sigve!

– Kven er det?

– Næss Røtvold. Du skal jo no vere under Norsk studentorganisasjon.

– Ehh ... nei.

– Jo. De er no under NSO, i lag med fleire andre kule organisasjonar...

– Hæ?

– Jo. Så no må G19-landslaget skje midlar via NSO.

– Kva er det? Eg truckje det....

– Det blir jo spennande møte når LO og MIFF også skal vere med å

bestemme.

– Eg trur ikkje det stemmer.

– Er du redd for at LO kjem til å krevje sekstimers kampdag?

– Altså, dette høyrer ut som satire.

– MIFF har meldt at dei ønskjer at turisthyttene no kan bli brukt av det israelske landslaget.

– Eg trur du har ringt feil.

– Nei. Trur du at det kan vere positivt for fotballen å bli samordna med studentpolitikk?

– Eg trur det er viktig å halde fokus på det sportslege.

– Men alt dette inneber altså at alle spelarane på U21-landslaget no må vere medlemmer i SAIH når det er bortekamp.

– Kva er SAIH?

– Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond. De betalar no semesteravgift til dei.

– Eg trur eg må leggje på.

– Vil du vurdere din posisjon som keeper når MIFF skal til Galdhøpiggen?

– ...ikkje no, plis...

– Hadde det ikkje vore fint å bruke VAR på Gaza?

– No legg eg på.

– Nei vent! Kva syns fotballforbundet om trappa foran Georg Sverdrups hus?

– *klikk*

– Takk for praten. Sjallabais... Vi snållast! eller VAR is over if you want it.

KVISS-CORBIN

1. Hvilken aldersgrense har energidrikker fra 1. januar i år?
2. Zohran Mamdani har nå blitt ny borgermester, men i hvilken verdensby?
3. Hva heter den venezuelanske presidenten som i disse dager skal dømmes i New York?
4. I hvilket år gikk USA inn i Irak?
5. Hva heter hovedstaden i Venezuela?
6. Hva betyr «rettsstat»?
7. Hva er hovedforskjellen mellom mikroøkonomi og makroøkonomi?
8. Hva er «kognitiv dissonans»?

9. Hva er en algoritme?
10. Beveger lys seg raskest i vann eller i luft?
11. Hva er fotosyntese?
12. Hva er hovedfunksjonen til de røde blodcellene?
13. Hvilken ordklasse beskriver adjektiver?
14. Hva kalles reglene som styrer hvordan setninger og fraser bygges opp i et språk?
15. Hva er hovedfunksjonen til protein i kroppen?
16. Hva står BMI for?
17. I hvilket år inntraff disse hendelsene? USA

invaderer Grenada, NRK Tekst-TV etableres, Arnfinn Nesset blir dømt til 21 års fengsel for 22 drap, romfergen Challenger har sin jomfrutur, Metallicas debutalbum *Kill 'Em All* utgis, Amy Winehouse blir født og Muddy Waters dør.

18. 15. januar starter håndball-EM for herrer, men hvilke tre nasjoner arrangerer?
19. Manchester Uniteds hovedtrener fikk nylig sparken, men hva heter han?
20. Tour de Ski er også nylig avsluttet. Hvem skal av med sammenlagtseieren for henholdsvis herrer og kvinner?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. 16 år. 2. New York. 3. Nicolás Maduro. 4. Caracas. 5. 2003. 6. En stat der myndighetene er bundet av loven. 7. Mikroøkonomi er individer og bedrifter, mens makro omhandler nasjoner og internasjonal økonomi. 8. Ubehag som oppstår når tanker og handlinger er i konflikt. 9. En tinnvis oppskrift for å løse et problem. 10. Lufft. 11. Planters prosess for å omdanne lysenergi til kjemisk energi. 12. Transportere oksygen. 13. Substantiv. 14. Syntaks. 15. Bygge og reparere celler og vev. 16. Body Mass Index. 17. 1983. 18. Danmark, Norge og Sverige. 19. Ruben Amorim. 20. Johannes Høsfjot Klæbo og Jesse Digging.

Rebus

av i + d + a

HINT: Venezuela. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Mitt hjerte alltid vanker» Det klarte Florian, ola og jøgge (klem) og Stressa student!.